BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 14

6 pagini 3 lei

Marți 9 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-94.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Șomeurii intelectuali

Problema șomeurilor intelectuali e pusă de mult la noi. Guverne după guverne n'au făcut nimic pentru dânșii. Guvernul actual a socotit util să măcar să-i înumere.

La ora când vor apărea aceste rânduri se vor ști rezultatele recensământului. Să ne întemeiem pe ele? Nu numai decât.

Problema întreagă a recensământului nostru, — deși are la post un titanosaur bugetivor ca Dr. Sabin Mănuilă, prezintă multe lacune.

Nu se știe precis nici populația țărei, departe de a fi numai de 18 milioane, cum specifică recensământul dela 1930. O putem ușor evalua la 20 de milioane, — diferență care nu se poate pune în sarcina creșterei populației în cursul celor din urmă 7 ani.

Recensământul noilor provincii apoi, are contradicții uimitoare față de datele locale. La care să rămânem?

In sfârșit, evreii. Câți sânt? Eu, după datele pe care le-am dobândit, evaluez populația evree la mai mult de un milion și jumătate, — ceiace, scăzând pe minoritari, ne duce la proporția de un evreu la opt români.

Dacă recensământul șomeurilor — care, în treacăt fie zis, fusese desenat pentru ziua de 1 Octombrie 1936 — (trebuia să cadă guvernul ca să se hotărască în sfârșit?) nu va fi fost bine preparat, ca să dea rezultate autentice, mai bine nu se făcea.

Drept e, șomajul intelectual nu e la noi așa de vast ca aiurea.

Dar avantajul e contrabalansat de vitregia acută a împrejurărilor sociale. Un șomeur la noi echivalează ca primejdie socială cu cinci de aiurea. De ce? N'ați ghicit? Șomeurul intelectual, prins în vortexul desnădăjduirilor, devine agentul descompunerei.

Șomeurul intelectual român, prin urmare, se încarcă cu de cinci ori mai mulți microbi ca aiurea.

Să fie datorită unei atari stări de fapt, că foile de recensământ, dincolo de datele strict necesare, cer pacientului și lămuriri ce tind mai degrabă să-i stabilească statutul moral?

Altfel ar trebui să zâmbim la citirea unui chestionar ce s'ar putea ușor încadra la Masa noastră de Operații...

Să lăsăm, bunăoară, întrebări indiscrete care, sub titlul: Informațiuni suplementare la starea economică, întreabă pe șomeur dacă «îi va reveni ceva din averea familială, și anume cam câtă cota-parte de moștenire, invitându-l să specifice chiar «valoarea globală»!

Dar mai toate întrebările conțin încursiuni de toată candoarea, uneori pline de nonsens, altele deadreptul vexatorii, în viața șomeurului.

După ce îl întreabă, de pildă, «câte camere are la dispoziție» în casa pe care o locuește, mai vrea să știe «din ce e făcută casa», «de unde bea apă» și ce-i cu «closetul», articol care — crede un om foarte bine cu stomacul cum e subsemnatul — ar interesa cel mult pe șomeurii prin constipație...

Mai alarmantă e chestionarea asupra stărei civile. Șomeurul e întrebat dacă e «căsătorit, văduv sau divorțat la contractarea actualei căsătorii». Adică, dacă e bigam! Tare aș vrea să știu cum la ce sistem s'a oprit d. Bârcă — păcat de așa nume! — ca să remedieze șomajul prin bigamie, fiindcă probabil de speța asta nouă e vorba...

Tot la acest capitol se vrea să se știe «durata căsătoriei actuale». Rusească întrebare! Oare la noi căsătoriile se fac cu contract, pe termen? Imi pare rău că n'am știut până acum, să mă fi însurat și eu!...

La alimentație, șomeurul e 'ntrebat ce a mâncat în ultimele 7 zile, cu specificarea: «se va înșira absolut toate alimentele, felul și cantitatea lor zilnică, deasemeni consumul săptămânal de tutun și băuturi spirtoase». Pentru care. voi reveni!

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

REINTOARCEREA LA CAMIN

In urma reocupării Malagei de către naționaliști, populația refugiată se reintoarce la vatră

O generație neînțeleasă

D. profesor Iorga, într'o conferință la radio, a găsit din nou prilejul să vorbească, în chip învăluit, dar destul de străveziu, despre tineret și mișcarea *lui*. Și — alături de gânduri drepte cari nu pot fi tăgăduite — a arătat o lipsă de comprehensiune surprinzătoare pentru acela care a înțeles atât de bine sufletul a două generații românești și care nu voește cu nici un preț să o înțeleagă și pe cea de a treia.

Să vorbești de «apa cea stricătoare» și să crezi cu putință «stârpirea isvorului» de unde a plecat; să afirmi, mai ales, că mișcarea tinerilor a dus la «pierderea timpului, capital neproductiv pe care nici un neam nu trebue să-l risipească», atunci când toată viața publică a României de care nu tineretul poate fi făcut răspunzător! Nu este de douăzeci de ani încoace decât o tristă și revoltătoare pierdere de vreme, ce mare nedreptate și ce păcat împotriva istoriei!

VESTITOR

Aviația particulară

Gradul de pregătire al aviatorilor civili

de GEORGE ȚINTA

III

Aviația particulară — spuneam în precedentul articol din acest studiu — are și menirea și putința de a crea un număr foarte mare de piloți-aviatori. Se pune atunci firesc întrebarea: **care trebue să fie gradul de pregătire al acestor sburători?**

Problema trebue privită pe cele două fețe ale sale: nevoile și interesele aviatorului, nevoile și interesele națiunii. O examinare atentă a chestiunii ne va arăta lesne cum aceste două categorii de nevoi și de interese, departe de a fi antinomice, se găsesc în cea mai desăvârșită armonie.

Avionul de turism a evoluat mult în ultimii ani. Astăzi, el este în genere o mașină rapidă și cu o rază de acțiune mare. Iuțeala curentă a avioanelor moderne de turism este de 150—220 km. pe oră, iar raza lor de acțiune 500—800 km. Din ce în ce mai mult, tendința este ca aceste avioane să fie înzestrate cu aparate de radio-comunicații.

Urmarea? Pilotul de turism nu mai are astăzi nici putința, nici interesul, nici dorința de a fi un aviator slab, cu îndemânare redusă și lipsit de cunoștințe de specialitate. Aviatorul amator se deosebește acum de aviatorul profesionist mai mult prin natura modului cum își câștigă existența decât prin modicitatea pregătirii lui.

Intr'adevăr, un raid simplu, de cinci-șase sute de kilometri, necesită totu cunoștințe precise de navigație. Dacă aceste cunoștințe lipsesc, ajungerea la destinație este o loterie. Mai ales când se întâmplă o parte din drum să fie acoperită de nori până jos la pământ și sborul trebue să se facă deasupra lor. Priveliștea acestei mări artificiale, încremenită în valuri pufoase și scăldată într'un soare de aur, despăgubește înmiit pe sburătorul destoinic de clipele petrecute în vălul de ceață dela pământ, umed, amenințător, sumbru. Dar numai pe cel destoinic, pregătit să săgeteze văzduhul fără călăuza reperelor terestre; astfel ca sufletul său să călătorească prin spațiile minunate odată cu trupul, liber de griji și de temeri, cu toate valențele sale întinse către poezia firii. Sburătorul slab se va întoarce din drum — dacă este prudent și își cunoaște puterile — sau se va târî prin oceanul de aer bâjbâind, cu spiritul înlănțuit de întrebări chinuitoare, — orb în feeria naturii, îndoindu-se de sine și de clipa ce va urma.

Uneori vremea rea cere aviatorului să-și continue sborul împresurat de ceață sau de nori, croindu-și un drum prin inima acestei masse neprimitoare de abur, prin care privirea nu poate străbate adesea nici la doi sau trei metri. Sburătorul bine pregătit se va folosi de aparatele de bord, va citi indicațiunile celor cinci-șase cadrane asupra echilibrului și orientării avionului și, stăpân pe normele pilotajului fără vizibilitate exterioară, își va sfârși cu bine sarcina de a despica o linie dreaptă în imensitatea spațiului orb. Cel care, însă, nu știe să stăpânească avionul împresurat de întunerecul alb al ceții, — atunci când împrejurările nu i au îngăduit să-l evite — este pus în fața unor soluții penibile, adesea eroice: sau să aterizeze de îndată, oricât de neprimitor ar fi terenul deasupra căruia se află; sau să coboare în abis cu parașuta, dacă o aterisare nu-i pare cu putință. Dar aterisarea silită, în teren neprielnic, înseamnă cel puțin ruperea parțială a avionului, cu destule probabilități de rănire pentru echipaj; iar săritura cu parașuta, dacă înseamnă o scăpare sigură a echipajului, ea se dobândește însă cu prețul completei jertfiri a avionului părăsit în aer. Nu este atunci mai înțelept ca aviatorul plecat la drum să fi învățat din vreme pilotajul orb, după instrumentele de bord, care nu înseamnă decât o sforțare suplimentară de pregătire aeronautică?

Nu vreau să înmulțesc prea mult exemplele de situații delicate la cari este chemat uneori aviatorul să facă față, ca să nu fie nevoe să plece în buzunar totdeauna la drum cu banii pentru biletul de cale ferată. Totuși, să ne închipuim încă un caz: un avion mic de turism, ajuns jucăria curenților aerieni, cari îl asvârlă ca pe o mingie în toate chipurile; sau unul prăbușit cine știe cum în vrie, sfredelind vertiginos văzduhul înspre pământ. Pentru pilotul bine pregătit, cunoscător al mișcărilor acrobatice, situația aceasta nu are nimic îngrijorător: lui îi sunt egal de cunoscute și de indiferente toate pozițiunile avionului în aer, căci pentru fiecare din ele are la îndemână soluția de eșire. Pe când pilotul nevoiaș va termina un asemenea sbor agățat în gol de umbrela parașutei sale; sau poate își va împlini destinul în țărână, înfrățind sfărâmăturile trupului cu sdrențele avionului.

Prin urmare, siguranța sborului nu se dobândește decât odată cu pregătirea desăvârșită a pilotului.

(Continuare în pag. V-a)

Trusturile, vampirii națiunii române

de NICOLAE BOGDAN

Drept compensație sentimentală pentru prigoana deslănțuită împotriva tineretului român studios, ni s'au făgăduit și unele legi draconiene pentru desființarea în fapt a trusturilor jidovești spoliatoare. Ori se știe că A FAGADUI în pitorescul și demagogicul limbaj liberal și democratic înseamnă a MINȚI. Și în adevăr că bunii, excelenții și patrioții noștri guvernanți, n'au făcut excepție dela marile lor reguli și dela micile lor calcule afaceriste, nici de astă dată.

Ne așteptam la acest hap, la această farsă de bun gust. Știam prea bine că, de oricâtă creștinească și eroică abnegație i-am socoti capabili pe «bâltăreții» noștri, nu-i vom vedea nici odată desbinați pe această temă sacră. Lucrul e verificat cu prisosință de mult: fie care din «democrații» noștri de profesie, fie el levantin, armean, turc, țigan sau bulgar de origină, este intratabil și ireductibil când e vorba de opiniunile și de prejudecățile sale politice sau constituționale. Pe această temă nu vei ajunge să-i unești la o treabă serioasă nici odată. Poți să faci apel la «sentimentele» lor, la patriotismul lor încercat, la imaculata lor dragoste de țară. Insensibili ca niște butuci, senini ca obesele statnete de lut ale chinezilor, ei nici nu-și vor da osteneala «să-și răspundă.

Dar încearcă numai puțintel de-i atinge la partea superioară a făpturii lor, adică la abdomen, și-i vei vedea pe toți cum se unesc în mod automat, asemenea mădularelor unei țestoase în carapacea salvatoare. Această uniune sacră a «bâltăreților», se realizează numai în două ipoteze cu adevărat teribile: pozitiv sau agresiv.

Morala primei părți a acestor constatări triste: Ori de câte ori veți auzi că unii din acei ce fac profesiune de credință liberală și democratică, se mai laudă pe deasupra că pregătesc măsuri împotriva celei mai hidoase forme a pirateriei iudaice, trusturile, să știți iubiții mei cetitori că nu numai sunteți mințiți cu o democratică nerușinare, dar că în realitate se pregătesc tocmai măsurile contrarii. Adică de camuflare și de consolidare a acestor diavolești înjghebări economice.

Examinând apoi reversul medaliei, trebue să recunoaștem cu acea franchețe cavalerească ce ne caracterizează, că noi naționaliștii în genere nu suntem mai puțin vinovați de această tragică și dezordonantă situațiune. Și ca să nu fim învinuiți din capul locului de exagerare, iată, ne explicăm:

Se știe că trustul e o creație artificială și dăunătoare, un păcat monstruos săvârșit împotriva celor mai elementare legi economice, un act de spoliere tâlhărească ce nu poate rezista judecății sănătoase a omului de rând, precum nu poate rezista strigoiul luminii izbăvitoare a Soarelui. Deaceia s'a observat că toți acești pirați fug de lumină întocmai ca strigoii sanguinari din legende. Ei nu pot sub-

(Continuare în pag. 3-a)

Masa de operații

POLEMICA ȘI CALOMNIE

Faptul că doi-trei colaboratori ai acestui ziar au intentat zilele acestea procese de calomnie unor jurnaliști — și încă directoriali — de stânga, pune din nou problema polemicei.

Noi totdeauna atacăm violenți, dar niciodată nu calomniem.

Adversarii nu ne atacă niciodată; sau numai slab pe ascuns; în schimb ne calomniază. Rezultatul se va vedea: noi nu vom cădea — cum niciodată n'am căzut — intimidați, ei însă vor cădea buluc în brațele noului cod penal.

DON PIEDRO BEJANO

Cel mai dezolat de desființarea cămășilor e Don Piedro Bejano, succesorul lui Ștefan cel Mare la conducerea arcașilor și petrolist de Ploești.

Pierderea o suferă nu numai petrolul românesc dar și țara întreagă stimulată până acum la jertfă și cinste, de regula spartană a organizațiilor sale paramilitare.

Nu ne mai rămâne nimic nici măcar din salutul faimos cu care tineri între 16—21 de ani, salutau pe șeful lor, distinsul Cabalero de Industrie e Comercie.

Se știe că tânărul ducea spada la picioarele comandantului și striga: «Să trăiți, domnule comandant, sânt cutare și aștept ordinul cutare. Dar apropo, ce-i cu perimetrele?»...

PERLA DE BAIAT...

Dela procesul incendiatorilor aflăm că acuzatul Beniamin Bacalu a pus, împreună cu alții, foc magaziei de mărfuri din str. Eliade, depozitului de mărfuri din str. Echinoxului, fabricei de mătase din str. Tăutu, și a mai falsificat pe deasupra acte în valoare de 11 milioane.

Dumnule, așa un Veniamin!

UN MARE IEȘEAN

A murit în America, un ieșean plecat acum două zeci de ani din urbea natală, ca slujaș pe lângă niște servicii de presă. Din presă a sărit în comerț. Iar astăzi moare, lăsând o moștenire rudelor sale din țară, de 2 milioane de dolari...

Ați înțeles, pe ieșean îl chema deja Leibovici!...

DOCTORUL FARA VOE

Citiți în pagina VI-a

reportajul redactorului nostru politic:

„Lovituri în coastele guvernului"

Muzică și specific românesc

de L. POPOVICI

Dacă viața spirituală a neamului românesc în clipa de față poate fi contestată sub raportul originalității unei culturi (ca fiind intens tributară occidentului) ea rămâne totuși integrală sau aproape, în ceiace privește matca ei originară. Cei 1000 de ani de viață anistorică în care timp popoarele occidentului și-au desăvârșit destinul lor firesc în cristalizări spirituale majore, culte, a însemnat pentru noi o adevărată deviație a axei istorice. Se pare că acest sumbru mileniu se prelungește și acum, în bună parte formele de cultură românească fiind niște tipare în care se încearcă mereu să se toarne un material spiritual ce se împotrivește cu îndârjire. Viața noastră spirituală cultă nu este ca în apus o desfășurare pe un anume plan a ethosului popular. Acolo realitățile spirituale primordiale, formele embrionare și-au găsit o desvoltare firească: universalitatea culturii occidentale nu este în realitate decât transpunerea pe alt cadru a spiritului primitiv.

Regăsești până la matematica pură a lui Bach atmosfera de lirism reculeș și ordonat a folclorului germanic, după cum în profundele metafore Shakespeariene transfigurarea unei enorme experiențe a țăranului englez.

Nu există nici o deosebire de esență între produsele populare și culte ci numai de expresie, de *formă*. Peste tot găsești aceleași rezonanțe profunde, unison al unei aceleaș existențe. Capo-opera de artă nu este decât culminarea, locul optim al acestui unison, expresiunea cea mai semnificată a substanței originare. Coeficientul de universalitate a geniului este reflexul dinăuntru a unei anumite etnicități.

Acolo însă unde viața culturală nu a apărut spontan și original ci sub presiunea unor ciocniri exterioare, deci artifical și pe cale de consecință, acest coeficient este inexistent. S'a încercat anume, creiarea unor moduri majore de cultură după o tehnică improprie materialului. Forma abstractă, tipică a modului de cultură nu este în realitate o abstracțiune, un artificiu. Ea este o canonizare, o situare în sinteză a elementelor primordiale, oarecum sensitive ale spiritului, este deci o *tehnică* a acestuia. Simfonia, drama, natura moartă, nu sunt nominalisme prealabile ci tehnice de simțire. Sunt desfășurări în *cultură* a unor *date* originare.

Când s'a căutat și la noi de către un anumit intelectualism creiarea unor forme de cultură similare pentru sufletul românesc, s'a ajuns unde s'a ajuns.

S'a realizat în artă un fel de neoșism tricolor.

Sunt carele cu boi alegorici, diversele simfonii «române» gen Brahms pe tema «am un leu», etc. Sufletul românesc a devenit material pentru o problematică tehnică oarecare, pretext pentru virtuozități de pastă sau de orchestrație. Lucrul a rămas deci indiferent și exterior.

Este o absurditate să «tratezi» un bocet după regula polifonică Heyden sau un peisaj românesc (așa cum îl simte, cum îl visează un român) după regula impresionismului francez. «Motivul» nu se adaptează *tel que* ci nu are decât o plasticitate *sui generis*, de atmosferă, de *prezență*. Trebue de transpus pe alt plan aceaș existență, de redat cu altă aparență acelaș lucru; este corespondența cultă a fenomenului popular.

Numai așa opera de artă (orice creație în general) dobândește viața și este verosimilă. Proba demonstrației o constitue această realitate indiscutabilă: Lipsa de universalitate culturală la popoarele a căror culturi sunt artificiale ca la noi. Eminescu este o excepție fiindcă a realizat tocmai această transubstanță de ethos. Este ce a făcut în parte în pictură Luchian sau Andreescu. O revelație: Sonata în stil românesc de Enescu p. violină și pian. Este aici un suflu, un dor, o magie, o atmosferă atât de autentic românească încât parcă e o *mioriță. Prin amploarea, știința și expresia ei artistică e în acelaș timp o capodoperă de muzică cultă. Este deci un unison perfect, o juxtapunere firească, rezultanta pură a unei spiritualități originare exprimată muzical. Nu e o piesă de factură ci de esență.*

Poporul nostru ca mai toate din sud-estul Europei are o imensă producție spirituală. Vorbeam de viața anistorică, aculturală a românilor din timpul celor 1000 de ani de năvăliri. Există totuși un fel de com-

(Continuare în pag. 2-a)

BILETELE DE VOIE

La toate întrunirile, internațional-țărăniștii nu pierd ocazia să vorbească despre țară, despre sinceritate și despre autoritate.

Aceste idei îi persecută până la măcinare, se agață de mirajul lor, așa cum se agață naufragiații de frânturile epavelor purtate de valuri, — și, ceiace-i mai important, le decretează idei de căpătâi.

Iată, la Iași, la o anumită manifestație (probabil regională), internațional-țărăniștii au ținut să-și aplice programul și metoda.

In linia sincerității, au vorbit cu obloanele închise. Au îngrămădit asistență într'o singură sală, în care nu s'a putut intra decât cu «bilete de voie», eliberate de «domnul partid». «Domnul partid» în Moldova e d. Costăchescu. D-sa a mai chemat un grup de «nemulțumiți» și de prin alte părți și, la lumina zilei, paravanați de «bilete de voie», au discutat democratic, liber, sincer, și mai ales, în interesul țării.

După marea întrunire ținută într'o sală de circ, partidul internațional-țărănist începe să-și numere bruma de adeziune populară numai între obloane.

Dealtfel e frumos. E un semn de pudoare a morții. Până și măgarul are decența de a muri nevăzut de nimeni.

Și animalul acesta, batjocorit de toți, știe să dispară elegant. Și partidul internațional-țărănist știe deasemeni, (oare?) să-și pregătească un asfințit aristocratic. Și «proletarii» pot muri în atitudini de prinț. Numai d. Mihalache e furios. D-sa se străduește, zi și noapte, să priceapă cheia «biletelor de voie».

Până atunci, la poarta sufletului lor, așteaptă țara frântă în chinuri.

Un armean, sau altă năzdrăvănie care are decența morții, îi răspunde prompt: «Biletul de voie, vă rog!»

E și caraghios. Și comic. Și tragic.

Ultima reprezentație, credem.

Valeriu Cârdu

Cultură, Oameni, Fapte

Legenda unei cărămizi

A fost odată un tată în sufletul căruia s'au întâlnit toate fulgerile reci ale durerii. O lege nobiliară și o credință încordată până la jertfă umană, și-au făcut vatră în pieptul bătrânului Priam. Legea și credința și le zidise în cărămizile cetății pe care o proptî cu stejarii lui de flăcăi. Nu i-a crescut în altă dantelă, decât în dantela caldă a sânului sfânt de mamă. Din palat i-a trimis singuri, să coboare, cele peste două zeci de trepte de-a berbeleaca, să simtă durerea întâielor cucue, să se obicinuiască. Și îndâbitul Priam își îmbucura ochii privindu-și vlăstarele inundate de viață și de putere. Destinul mijia.

Vânturile au umflat pânzele aheilor și le-au adus corăbiile să se izbească de marginile moșiei lui Priam. Așa s'a născut Iliada, așa se zidesc legendele, cu jertfe de înalt rit eroic.

Bătrânul și-a zidit copii în destinul lui aprig, atât de crunt, mai crunt decât otrava omenească a zeilor, încât i-au rămas ochii să plângă și graiul să smulgă durerea-i din piept.

Zeii (poate Iadul) jucau «ecarté».

Abia azi înțeleg dece, elevilor mei, stăruiam să le deslușesc eroismul moral al lui Priam, în toată măreția lui tragică, care îngenunche și sălbatăca bucurie a răzbunătorului. Furtuna care-i răpune copii, o oprește cu pieptul lui drept și o sdrobește în cristale de durere sub pleoape.

Greutatea de a-ți purta destinul. Marea greutate de a nu ridica pumnii protestării pentru deslegarea întrebărilor ultime. Moartea nu-i o catastrofă, dar este un început de catastrofă pentru cine-și trage criptele durerii, cu propriile-i mâini. Atlas al durerii, grea cât o vecinicie impusă din comandamentul sorții.

Sufletul lui Priam a pornit drum lung în legendă și s'a zidit în lut la Orăștie. Suflet neobosit de vecinicia lui, se dărue cu mută măreție durerei celei nouă. Odihna lui va fi poate în alt veac și atunci când destinul va coborâ de pe umerii lui sguduiți de amintirea proaspătă a unui mare mormânt. In lemn de brad și-a închis pentru vecie, Orăștia, atletul lui Hristos, în lemn de brad cu inima verde de vârsta sufletească a lutului martiric.

Sufletul încreștinat și vecinic, al lui Priam, își poartă crucea unui mare destin, destinul redobândirii cetății. Din ochi îi cad ultimile lacrimi grele de bobul de suflet din ele. Lacrimile bătrânești, lacrimile regale, nu sunt catartice; nu-i dau liniștea de pe urmă în care se sting durerile.

Este tot sufletul părintesc în zidire nouă. Cetatea lui crește arbore saturnian în sufletul îndoliat de la Orăștie, de o durere care atinge expresia celei mai înalte controverse de artă: dacă Laocoon își strigă suferința sau dacă durerea lui e mută, eternizată, sculptată.

Lupta de reconstruire este milenară. Și sufletul arhitectului nu mai are somn de veacuri, dela prăbușire. Neliniște și jertfe. Una și alta pe altarul vechiu al nouăi zidiri. Lupta e cu materia îndărătnică și cu iadul. Zeii de odinioară și-au păstrat identitatea spirituală; și-au schimbat doar starea civilă. Iadul se înfrânge cu arhanghelii: materia, cu jertfe. Marea dramă a meșterului Manole coboară din legendă. Cetatea nu putea crește. Ii lipsiau temeliile și statuara jertfă. Laocoonul împletit de șerpii destinului, în încordarea finală de profetică desprindere spirituală.

Le are acum și temeliile și jertfirea. Meșterul dela Orăștie și-a zidit feciorul drag cât soarele, în brad și în ciment. Sufletul agitat al singuraticului rege troian și-a liniștit apele. Cetatea cea Nouă crește, maiestoasă ca un mausoleu sub Ochiul Inalt al lui Hristos.

Laocoon surâde. Zeii se prăbușesc în asfințit. La Orăștie o inimă omenească plânge necontenit, dar meșterul Manole și-a făcut datoria: a zidit o cărămidă vie.

Ion Băleanu

1937 ZIDIRE NOUĂ
FENOMENUL ENGLEZ

I.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU: Fenomenul englez. — Autorul «Iarmarocului metehnelor» e o apariție în mult privințe singulară la noi. Universitar, aduce în erudiția noastră academică agresivitatea rafinată a unei sprintene inteligențe literare. Scriitor, nu renunță niciodată la controlul lucid, amar adesea în limpezimea aparentă a înțelegerii sale al aceleași poznașe inteligențe. D. Dragoș Protopopescu e un slujitor pasionat și exclusiv aproape, al acestei splendide facultăți a spiritului uman. De aci, unitatea evidentă a atât de multiplului său efort de creație: poezie, dramă, roman, pamflet, ziaristică, critică literară și opere de informație. Modul său de gândire e o dinamică temperamentală, în timp ce sub susurul cel mai voit pur al creației sale literare întrevezi straturi de lecturi temeinic așezate. De aci, și atmosfera ușor artificială a multora din paginile d-sale.

Cultul acesta al inteligenței, îndreptată, iarăși temperamental, nu către speculație ci către înțelegere face din d-sa un comentator și interpretator ideal al celor mai diferite valori spirituale umane.

Câmpul său de înțelegere mai e apoi lărgit de cunoașterea culturii engleze, atât de rar întâlnită la noi și atât de fecundă, după cât se vede aici, încât aproape echivalează cu o nouă dimensiune sufletească.

Iți dai în adevăr seama cu cât suntem mai săraci în putere de pricepere a lumii necunoscând fenomenul englez, tocmai cetind această carte masivă de lămuriri și interpretare a lui,—pe care ne-o dăruește d. Dragoș Protopopescu. E, firește, tot ceeace putea face d-sa mai mult, această schiță a unei lumi la a cărei cunoaștere efectivă nu poți ajunge decât trăind-o pe diferitele ei planuri. Din păcate, astăzi avem cu Anglia doar relații diplomatice și, vag foarte vag, comerciale — așa că rămânem aproape cu toții mai departe în orbita culturii franceze și, din când în când, a celei germane.

D. Dragoș Potopopescu își dă seama de această nu prea prielnică realitate și de aceea cartea d-sale nu e numai o operă de reală pătrundere a unui alt fenomen etnic decât al nostru, nu numai o operă de informare a noastră, ci și o entuziastă, deși permanent lucidă, pledoarie pentru cultura engleză.

Fenomenul britanic e prezentat în adevăr sub aspectele lui cele mai esențiale: în cultură, printr'o largă discuție preliminară și prin evocarea personalității stranii și caracteristice a acelui creștin ireverențios, a acelui gânditor și literat care a cultivat paradoxul celor mai bizare atitudini în creație, fără teamă, fiindcă era conștient de sănătatea sa sufletească — *Chesterton;* in literatură, prin cele mai specifice înfloriri ale sufletului britanic, universalitatea, adânc, barbar omenească a lui *Shakespeare* lumina atât de plină, de calmă a romantismului englez, puritatea viziunii din mișcarea prerafaelită și realismul fără de nici-o iluzie al lui *Thomas Hardy;* in politică, prin înfățișarea acelui magnific «prieten al omului», cum îl numește atât de fericit d. dr. P., — *Gladstone*.

Alături, fenomenul american, prin portretul scriitorului Edward Arlington Robinson, din acel New England, ținut al primilor coloniști englezi, care a devenit prin vechimea lui cel mai puternic nucleu de tradiție al Americii, dându-i aproape toți marii scriitori, — se așează firesc, ca o întregire.

Dacă am spune că toate acestea sânt o serie de eseuri cari se adună la un loc prin unitatea lor de preocupare, am spune prea puțin. Cartea e nespus mai bogată prin mulțimea sugestiilor ce se desprind din planul ei simplu. In ea trăește aproape întreg, un splendid popor, cu mentalitatea sa, cu felul lui de a fi, cu instituțiile sale.

E un neam *sănătos* în primul rând, de o sănătate brutală, evidentă. E, cred aici, sursa cea mai puternică a acelui specific *dicotonism* al englezului, asupra căruia insistă cu o atât de personală și fericită intuiție d. dr. Protopopescu adică a acelei uluitoare diversități de aspecte contradictorii ale civilizației și culturii britanice. Un neam sănătos, care își viața așa cum e ea, și pe plan fizic și în înălțările spirituale, — și viața n'a fost nicicând preocupată de regula celor trei unități, de pildă. Sănătatea lui frustă cere puține forme de viață — dar acestea, selectate printr'o rezistență în veacuri, sânt respectate cu pioșenie: de aci, tradiționalismul englez. Bun atât de prețios, ea trebue păstrată: de aci covârșitorul accent pus pe *etic* in orice fel de manifestație, socială sau de cultură. Cea mai înaltă și mai adâncă organizare a eticului, a adus-o creștinismul: de aci, religiozitatea specific insulară, atât de sobră în expresii dar atât de adânc înrădăcinată în suflet. Toate aceste valori n'au însă un rost dacă nu găsesc *omul* care să le înțeleagă sau să le creeze de aci, respectul acela imens față de om, nu însă față de suferința lui, ca în sufletul rus, — care e totuși cel mai apropiat aici în felul de a contempla umanitatea, — nu al inteligenței sale, ca în cultura franceză, nici a puterii sale de investigație, ca în tehnica germană, ci al omului în echilibrul liniștit al tuturor puterilor sale trupești și spirituale, într'o unitate armonică cum poate de la cultura antică n'a mai fost visată.

«Gândirea»

(«Gândirea»)

Prof. OVIDIU PAPADIMA

Românii Secuizați

O problemă, care tinde să devină serios a statului naționalist, e chestia, atât de mult neglijată de politicianismul feroce și materialist și mai ales de politicianii sinecuriști, — a Românilor băștinași din sud-estul Transilvaniei (județele Odorhei, Ciuc și Treiscaune), cari, sub povara grelelor apăsări și sub chinurile de blestem asiatic al Ungariei «civilizate», au pierdut graiul, în ritmul, căruia i-a alintat leagănul strămoșesc.

După 18 ani de așteptare chinuitoare, se pare că, azi, interesul oficialității crește treptat, față de soarta crudă, pe care au îndurat-o acești Români.

Marii vinovați și responsabili pentru inactivitatea oficială din cei 18 ani, suntem însă noi, cei cari ne-am împământenim aici după Unire și cari n'am luat o inițiativă unitară, n'am venit cu propuneri și soluții mântuitoare, a căror realizare s'o fi pretins energic și stăruitor dela guvernanți, încât azi — cum declara un intelectual din Sf. Gheorghe — suntem nevoiți să executăm ordinele de sus, cari nu totdeauna sunt cele mai fericit chibzuite și mai totdeauna sunt simple soluții de ocazie, formulate pentru a imortaliza numele unor vanitoși, cari nu cunosc și nici nu au pe suflet problema reromânizării Secuizaților.

Problema în sine e de ordin moral pentru noi Românii. Secuizații, ca număr, sunt doar cca. 300.000, — încât cifra aceasta n'ar urca prea simțitor numărul celor 75 la sută din totalul locuitorilor din Țară. Și fără ei, vreau să spun, Țara Românească tot stat național ar rămâne.

Avem însă o obligație de frați, care ne impune să aducem la vechea credință și să redăm vechea limbă acelora, ai căror părinți se rugau încă românește. Nu dorința meschină de-a mări numărul Românilor ne îndeamnă să facem, tot ce ne stă în putință, ca să reromânizăm pe frații noștri secuizați, ci dragostea de frate.

Și aceasta mai ales acuma, când Ungurii, aruncând lacrimi de crocodil spre Apus, cer revizuirea granițelor și formarea unui coridor peste Oradea, Cluj, Tg. Mureș până pe «Pământul Secuiesc» care, în realitate este o «Regiune Secuizată» cu Români băștinași, cari își cer dreptul lor de-a se bucura și ei în marea bucurie a neamului nostru, rugând smeriți ajutor pentru a-și recâștiga graiul strămoșesc.

Nu românizăm așadar Secuii veritabili, ci reromânizăm pe Secuizații politicei de extirpațiune a Ungariei!

Nu furăm suflete streine, ci vrem să ne recâștigăm drepturile noastre etnice, așa cum ne-am cucerit dreptul nostru geografic și istoric.

Nu usurpațiune deci, ci drepturi sfinte!

Cum? — Vom reda realitatea și vom da soluții pentru viitor!

OCTAVIAN M. DOBROTA

Din „Rumâneasca"

SPUNEA CIOBANUL«

Dumnezeu a adormit
în mijlocul pădurilor;
pe lângă El a trecut
veșnicia, dar nu L-a trezit.

Stăteau stejarii grei de ani
la căpătâiul Lui,
veneau îngerii, ca niște țărani,
să sărute tălpile pământului;
depărtările se strângeau,
că se făceau nimic —
și Dumnezeu era atât de mare,
încât totul părea prea mic
pentru inima ciobanilor
și pentru steaua lor
de 'naltă luminare.

Mircea Streinul

Dela asociația ziariștilor creștini

Neîntrunindu-se numărul statutar de membri pentru a se putea ține adunarea generală a Asociației ziariștilor români-creștini, anunțată eri, Duminică 7 Martie 1937, se aduce, pe această cale, la cunoștința membrilor Asociației că Duminică 14 Martie cr., adunarea generală ordinară se va ține în mod irevocabil **cu orice număr de membri, la sediul său din str. Brezoianu 3, orele 11.**

Conform statutului se vor lua hotărîri valabile cu majoritatea membrilor prezenți.

CALENDAR

Luni 8 Martie 1937
ORTODOX: Sf. Părinte Teofilact Episcopul Nicomediei (822).
CATOLIC: Sf. Ion cel Bun.
SOARELE: Răsare la 6.44; apune la 18.11.
Revoluția lui Tudor Vladimirescu împotriva Grecilor (1821)

Radio România

LUNI 8 MARTIE

19.00: Ora. Mersul vremii. Actualități.

19.35: Lothe Lehmann cântă (discuri): Nerăbdare de Schubert; Glasurile pădurii și Predicătorul, de Schumann; Thereza, Dragostea mea e tânără și Moartea e o noapte răcoroasă, de Brahms; Mormântul lui Anacreon și În umbra buclelor mele, de Hugo Wolf; Taina de Mozart.

20.00: Prof. G. K. Constantinescu: Eugenia căsătoriei.

20.20: Concert de mandoline — Orchestra Ion Fazlă și d-ra Felicia Volănescu (canto): San Lorenzo, marș de C Silva; Privighetoarea, polca, aranj. de Fazlă; Cândul meu și al d-tale, de Monția (Felicia Volănescu).

20.55: Granița noastră de vest, de Ion Conea.

21.10: Concert de seară al Orchestrei Radio, dirij. de Const. Nottara: Potpuriuri din operele puțin cunoscute: Uvertură la „Medea" de Cherubini; Selecțiuni din „Tabarro" de Puccini; Intermezzo din „Adriana Lecouvreur" de Cilea; Muzică din „Pescuitorii de perle" de Bizet.

22.05: Duete vocale — Eugenia și Irina Lucersarskaia: Duet din „Dama de pică", de Ceaikowsky; Zori de zi, de Ceaikowsky; Clopotul din sat, de Grecianinoff; Doi trandafiri, de Arensky; Serenadă de R. Strauss (Irina Lucersarskaia); Călătorul, de Schubert (d-na Eugenia Lucersarskaia); Lumină de lumină, de Gabriel Fauré.

22.30: Radio jurnal. Sport.

22.45: Concert nocturn al Tarafului Ion Matache — Transmis dela Hruba Jean Niculescu.

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55: Ultimele știri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Ernani.
TEATRUL NAȚIONAL: Casa Hervey.
TEATRUL REGINA MARIA: Cloșca.
TEATRUL COMOEDIA: Ora H.
TEATRUL VESEL: Scurt circuit.
TEATRUL ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cadavrul viu.
TEATRUL MODERN: Corbul alb.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: Misiunea Brigăzii 41.
ARO: Vinovatul, jurnal și complectare.
CINEMA A. R. P. A. „Simfonia Janului" cu Rochelle Hudson, jurnal și complectare.
ROXI: Misiunea Brigăzii 41.
FEMINA: Paris și complectare.
FORUM: Dormitorul fetelor și Spaniolii.
VOX: Cei 7 eroi, jurnal Fox și complectare.
CARLTON: Frigurile dragostei cu Robert Montgomery și Myrna Loy.
TOMIS: Acuzata și Cum vă place.
CENTRAL: Fantoma din expresul 6, finalul Richelieu și revistă.
[illegible]: Regele femeilor și Riri-Tinvator.
[illegible]: Bestia umană și Nitchevo.
MASCOT: Marinella și Tavernele din San Francisco.
MASCONI: Regina junglei, Valsul șampaniei și trupa Titi Mihăilescu.
MODEL: Agentul special și Extraordinarul Joe.
FRANKLIN: Omul cu două fețe și Mesagiul către Garcia.
DICHIU: Diavolul alb și Domnișoara Lily.
COTROCENI: Orașul păcatelor și În umbra scaunului electric.
AMERICAN: Marșul de noapte și Cum vă place.
PACHE: Bătrâna și Distrugătorul.
DACIA: Regele femeilor și Raza roșie.
ORFEU: Dăruește-ne noaptea, Puterea destinului și Mikey Mouse colorat.

Cronica dramatică
Teatrul Național: Vilhm Werner: Oameni pe un sloi de gheață

N'aș fi „daignat" să ocup coloana acestui ziar aristocrat cu o piesă trivială, dacă n'aș fi avut să spun un cuvânt înainte despre chiar instituția la care se joacă.

Teatrul nostru Național a suferit în stagiunea aceasta de o emasculație cotropitoare. O pusilanimitate, o lașitate intelectuală așa de generală că nu mai știi în seama cui să o pui.

Inceputã cu o cădere dezastruoasă a lui Shakespeare, — a cărui **Troilus și Cressida** — comedie de stăis subtilitate și rară poezie, s'a tradus detestabil în 12 zile, și pus în scenă în alte 12, ca să cadă în și mai puține — această stagiune, după după tânte înotări în căderi după căderi, a culminat în **Regina Victoria a Angliei**, prima premieră a Naționalului — de când există el — del acere lumea a început să plece dela actul întâi.

Se cerea deci o reabilitare: Și s'a venit cu Wilem Werner! Cine e Wilem Werner? E un cehoslovac. Numai asta și ar fi deajuns! Dar mai îl cheamă și Werner! Și mai ne vine cu o piesă care țipă cuvântul mediocritate cu fiecare scenă, fiecare caracter, fiecare vorbă.

Nu-i un personaj, nu-i un gest al lui, care să nu fie cras perimat.

Nu-i un cuvânt în această piesă care să nu se fi spus de o mie de ori înainte.

Un profesor ca toți profesorii, o mamă ca toate mamele, un footbalist ca toți footbaliștii, o fată ca toate fetele, un pește ca toți peștii, — n'am văzut în viața mea un așa cataif dramatic!

Și să ni-l dai drept beteală de aur!

Bine, domnii mei, dacă e vorba de simigerie balcanică avem noi pe Eftimii noștri.

Păcat de Paul Gusty că n'a observat că decât să-și piardă timpul cu așa piesă, mai bine scria dânsul una.

Tot anul acesta Teatrul Național a făcut impresia celor șase personaje ale lui Pirandello în căutarea unei piese...

Și a găsit-o în Cehoslovacia!

Dacă e vorba de strângerea relațiilor,

Dragoș Protopopescu

CUIBURI

„VIEȚE DE TOATE ZILELE" este cartea de poeme pentru copii a poetului copil Const. Virgil Gheorghiu.

Limpede, lucid, stăruitor, Const. Virgil Gheorghiu scrie frumos. Fiecare vers este o floare fragedă, o taină, o minune. Virgil Castelopol este fericit.

D. George Acsinteanu ne roagă să anunțăm că și d-sa a făcut parte din grupul «Convorbiri Literare».

CALEIDOSCOP

POEM SALBATEC

Huliganii — poreclă cu sonorități profunde, cruntă ca o inimă de codru! Sînt concerte de svonuri stîrnite din văgăunile unei conștiinți invadate de ciuperci.

Svonuri turburătoare pentru somnul osînzelor, cresc umbre shakespearene, insidioase ca Yperita și smulg liniștea din gingiile fotoliilor. Duhul lor rece alunecă (un oraș apocaliptic) și-i îngheață vinele de apă. Toate coloriile fug speriate, înebunite, spre creer și radiotelegrafiază în adâncurile spațiului istorie: Moise, Marx, Omul Roșu. E drumul prea lung, juriile colieue năprasnice și huliganii trec, trec pârjolind putregaiul și executând iadul cu tălpile lui de smoală pentru CRUCE: INTRU ACEST SEMN.

CREANGA ȘI... EPIGONUL

Iarăș a poposit printre noi Creangă, marele Creangă. Și-a îmbrăcat redingota ca să fie comemorat. Și-a căutat prietenii, dar n'a găsit decât nepoți omagiali adânc închinați.

Unul, ulte ăla de colo, cu trupul de focă, a rămas luminare de său. Creangă și... Epigonul. Epigonul i-a insultat duhul, scriind în ADEVĂRU LITERAR ARTISTIC că a experimentat popularitatea marelui nostru Creangă: Creangă nu-i scriitor popular, nu-l înțeleg flăcăii din Humulești!!

Epigonul e Mihail Sărindăreanu — ăla care a intrat la Academie cu recomandația lui Creangă și a lui de demultul Neculce.

Și Creangă s'a întors pe tărîmul lui, decepționat să-i spună și lui Neculae ca să-l desmoștenească pe «lapte acru'n călimări».

La noi nu mai vin, la nici-o comemorare.

DICTATORUL MONASTIC

Portretul lui Salazar, Stăpînul Portugaliei, așa cum i l-a fixat Raymond Recouly în «Gringoire», Mussolini și Pilsudsky sunt mixandrele unor lovituri de stat. Hitler e rezolvanta propagandei uriașe și a votului. Salazar a stat închis în visteria statului, 4 ani de zile, pentru a-i insănătoși finanța putrezită. Procesul de autoritate își urmase lent cursul. Astăzi Salazar este Stăpînul închis în turnul de fildeș al pustniciei lui, de unde veghiază asupra destinelor poporului.

Mi amintesc că a trăit cândva, prin anul 7345 dela zidire, un Mare Pustnic care și-a hărțuit viața ca să creeze o spiritualitate nouă, isbăvitoare, un suflet blindat de curaj și jertfă. Cu el vroia să pornească la asediul Iadului. Iadul se clatină azi, îl sgudue năluca Marelui Pustnic.

PERLELE «RAMPII»

Dintr'o cronică teatrală a unui anonim (îi mai zice și Timus).

«D-na Wauwrina din nou tumultoasă și iruptibilă».

VICTOR PUIU GARCINEANU, a scris după «Schitul lui Tărâță» o carte de istorie, un ghid istoric am putea zice.

Cartea firește, se bucură de mare succes.

Puiu Gârcineanu gândește frumos. Sesizează, mai ales, momentul cu adâncă înțelegere.

Cadavrul viu la Teatrul Ligii Culturale

Astă seară Luni la ora 9, teatrul ligii culturale reprezintă «Cadavrul viu» dramă în 8 tablouri de Lew Tolstoi, cu Ion Manolescu și Eugenia Zaharia în rolurile principale. Acesta este ultimul spectacol cu Cadavrul viu după o serie plină de succes de 45 de spectacole.

Mâine seară Marți, spectacolul este suspendat în vederea premierii de Miercuri 10 Martie, când se va reprezenta clasica comedie «Cuibul Coțofenelor» în 4 acte de F. von Kotzebue, în românește de Nicolae Massim.

Cuibul coțofenelor se va bucura de o interpretare desăvârșită având în frunte pe d-nii Ion Finteșteanu, Stroe Atanasiu, dela Teatrul Național, Gh. Damian, I. Finteșteanu, C. Sincu, N. Făgădaru, C. Neacșu, Gh. Franga și d-rele Suzeta Iupceanu, Irena Mircea, Ilinda Munteanu, Marioara Davidescu, Cecilia Bărbulescu.

Piesa este pusă în scenă de d. Ion Sahighian, în decorurile pictorului Traian Cornescu, cu muzică de scenă de Atanasie Zlatov.

Atac guvernamental respins la Oviedo

SALAMANCA 8 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Comunicatul oficial al marelui cartier general naționalist semnalează un atac dat ieri de guvernamentali asupra orașului Ovideo. Atacul a fost însă respins.

Muzică și specific românesc

(Continuare din pag. I-a)

pensație, de epatament. Acolo unde formele spirituale nu s'au putut desvolta în ascensiune s'au adâncit și s'au subtilizat. Au rodit din belșug și au variat la infinit. Au căpătat și ele un fel de cultură a lor, o cultură ce-și păstrează însă întreaga forță de expresie și germinare. Asemenea culturi nu au ritmic ciclic, închis, epuizat cum sunt îndeobște culmile majore. Potențialul lor este identic, s'au mai selecționat și valorificat elementele, dar. Ele nu se reduză amplificărilor majore și universale.

Cele mai abondente forme populare sunt la noi dansul și muzica. Ele sunt și cele mai pure și mai specifice (Valoarea dansului românesc a certificat-o de curând la Londra călușarii). In timp ce piața artistică a Parisului a fost uluită de baletele ruse și secătuite făcută și răsfăcute, la noi nimeni nu s'a gândit că li s'ar putea face o sdrobitoare concurență. Proba dansului românesc ca formă de cultură a făcut-o definitiv Gabriel Negri.

Pe lângă folklorul nostru muzical și coregrafic acel apusene apare de o penibilă sărăcie: 3—4 moduri tipice și atât; restul variație sau derivație. Până mai deunăzi nimeni habar n'avea și au trebuit câțiva Bela Bartoci ca să ne deschidă ochii.

S'a mai făcut la noi o eroare cu corile populare. (Vida-Chirieac) Românul nu cântă în cor, cum de altfel nu cântă nici un european (afară de rus și german) ci de unul singur. S'au armonizat teme populare ceeace constitue o greșeală căci s'a alterat esența muzicei însă-și. Sunt un fel de transcripții, fără sens. Cele câteva corari bune nu sunt armonizări propriu zise ci niște înflorituri cu caracter de atmosferă; intenția tehnică și jocul contrapunctic sunt evidente și lucrul stă în picioare, ca atare. Dar la închipuiți-vă un bocet ținut unele cari au inflexiuni surprinzătoare le a-[illegible] cu cântecele [illegible] «armonizate» pe 4 voci de Muzicescu. Nu vorbim de corurile lui Sabin Drăgoi căci acestea nu sunt coruri ci cântece de serafimi creații intrinseci. Pomenesc mai sus de o anumită plasticitate de atmosferă a mediului muzical popular. Aceasta trebue să fie realizată: atmosfera, viziunea, proiecția românească. Momentul artistic al compoziției românești îmi pare a fi creațiunea unei tehnici muzicale originale. E ceeace a izbutit Sabin Drăgoi în «Divertisment rustique» și colindele orchestrate din «Const. Brâncoveanu». Orchestra redă sonorități inedite. E cobza, fluerul sau chiar frunza în însă-și esența lor, transfigurate de spiritul românului, contemporan și universal. E ceeace încearcă să realizeze tânăra falangă a compozitorilor români: Paul Constantinescu, Brânzeu, Agărbiceanu, Baicu.

Actualmente muzica noastră a încetat de a mai fi pentru occidentali un simplu obiect de curiozitate. Nu va trece mult și școala muzicală românească va rămâne una din zece vale poate singura, artei muzicale ale acestei Europe extenuate de toate experiențele și erezii. Muzica va fi prima pășire a noastră în istoria culturii. Zodiacul marilor hegemonii a început să se clatine și să încline balanța și în spre părțile de răsărit, ale României.

L. POPOVICI

CITIȚI și RASPÂNDIȚI
Cărțile „Rânduelii":
cu probleme de actualitate tratate în spiritul vremii.

cu probleme de actualitate tratate în spiritul vremii.

1. ERNEST BERNEA: Tineretul și politica, ed. II, lei 10.
2. D. C. AMZAR: Naționalismul Tineretului, ed. II, lei 5.
3. MIHAIL POLIHRONIADE: Tineretul și politica externă, lei 10.
4. ERNEST BERNEA: Gânduri pentru Țară nouă, lei 8.
5. VICTOR GÂRCINEANU: Din lumea legionară, lei 5.
6. ARON COTRUȘ: Țară (poemul înălțării prin muncă și jertfă a României de mâine), lei 20.

De vânzare numai la librăriile românești.

VIAȚA POLITICA

Hannibal ante portas

Intr'o zi un elev, fireşte un jidan, dela Galaţi mi se pare, l-a făcut «nebun sifilitic» pe Em'nescu şi «bătrân ramolit», pe Mircea Cel Mare. Presa comunistă vorbeşte zilnic despre «autenticul naţionalism» profesat de jidani.

La Piatra Neamţ s'a descoperit între elevii liceului comercial, — între jidani, fireşte! — un cuib de comun'ştri. La Tg.-Ocna, un elev — iar jidan! — a afirmat că peste puţin timp Ardealul nu va mai fi al nostru, iar doctrina comunistă, singura care va triumfa, este neînţeleasă numai de «goi».

La un liceu din Capitală, un elev — şi ăsta jidan! — a scris o «scrisoare către creşt'nătate», tot atât de comunistă, tot atât de insultătoare, tot atât de semnificativă.

In acelaş timp, internaţ'onal-ţărăniştii, scriu zilnic articole în cari pericolul comunist este socotit un coşmar al «descreeraţilor» iar eforturile sufletului românesc sunt terfelite.

După cum vedeţi, simple întâmplări.

Post-scriptum: «NU TOŢI COMUNIŞTII SUNT JIDANI, DAR TOŢI JIDANII SUNT COMUNIŞTI».

VAL. C. ŞOIMARU

Conferinţa d-lui prof. Nichifor Crainic

Muncitorii şi proprietatea individuală

Aseară începând dela ora 6 p. m. a avut loc la Fundaţia Dalles, sub auspiciile grupărei şi gazetei Reacţiunea, conferinţa d-lui prof. Nichifor Crainic despre: **«Muncitorii şi proprietatea individuală»**.

D. ing. Victor Frigur dir. gazetei «Reacţiunea» spune: Conferinţele «Reacţiunei» au scopul de a lămuri marelui public, problemele în legătură cu viaţa muncitorească.

D. prof. Nichifor Crainic începe prin a spune că a primit cu plăcere să conferenţieze pentrucă mişcarea «Reacţiunea» îi este foarte simpatică. Teoriile socialiste ale lui Karl Marx au căutat să facă din muncitor un duşman al patronului şi al proprietăţii individuale. Karl Marx au găsit pentru ridicarea muncitorimii, decât comunizarea bunurilor desfiinţând complect proprietatea individuală, iar ca mijloc de realizare greva şi desfiinţarea actualei organizaţiuni de stat.

Aplicarea acestor teorii s'au văzut în Rusia unde au trebuit masacrate 10 milioane suflete pentru intronarea dictaturii proletare. Toată această doctrină marxistă urmăreşte de fapt dezorganizarea statelor şi intronarea dominaţiunei internaţionale iudaice De fapt constituţia sovietică s'a întors azi la proprietatea individuală.

Nu putem fi contra proprietăţii individuale, care ne dă posibilităţi tuturor să ne bucurăm de o viaţă mai bună. Suntem însă contra excesului de proprietate, acumulări din speculaţia muncitorului şi a consumatorului. Suntem de asemenea contra conducătorilor socialişti dela noi care trăesc din fondurile minist. Muncei şi Asig. sociale. Pare paradoxal că tocmai finanţa evreiască, susţine mişcarea comunistă. Am văzut însă că grevele izbucnesc numai la întreprinderile de Stat s'au la cele Româneşti.

Soluţia nu poate fi decât a face din muncitor un colaborator al patronului prin consilii de ad-ţie mixte de patroni şi muncitori şi prin participarea muncitorului cu acţiuni la întreprinderi. Atunci nu ar mai avea patronii nevoe să plătească comisioane politicianilor veroşi. o

In ce priveşte individuală soluţia este în construcţiunea de locuinţe muncitoreşti prin contribuţia muncitorului, patronului, statului şi printr'un impozit pe Block-hauzuri.

Conferinţa d-lui Alfred Rosenberg

DUESSELDORF, 8 (Rador).—Vorbind astăzi în faţa a 90.000 persoane, d. Alfred Rosenberg a susţinut necesitatea introducerii şcoalei unice şi a desfiinţării şcolilor confesionale.

Şcoala unică, a spus oratorul, are la bază o concepţie creştină. Cum vom putea înlătura noi lupta de clase, dacă nu dispare lupta între confesiuni?

In încheere, d. Rosenberg a declarat că acei cari luptă împotriva şcoalei unice nu urmăresc binele general şi nici nu caută să servească credinţa şi conştiinţa, ci urmăresc scopuri personale.

Prefaţă la marele proces al incendiatorilor

O petiţie interesantă, adresată d-lui ministru al justiţiei. Suntem siguri că d-sa, care a cerut de curând în mod public prompta şi severa pedepsire a tuturor exceselor, o va soluţiona cu precădere şi cu o extremă urgenţă, dată fiind actualitatea faptelor denunţate.

Prim-redactorul ziarului nostru, d. NICOLAE BOGDAN, a înmânat azi dimineaţă d-lui VASILE P. SASSU următoarea petiţie, care a fost înregistrată la No. . . . . O redăm aci fără de nici un comentariu inutil, ferm convinşi că cetitorii vor trage ei înşişi concluziile nu atât din faptele expuse, cât din modul cum va fi soluţionată petiţia:

DOMNULE MINISTRU

«Am cetit eri în ziare, cu o emoţie indicibilă şi cu o satisfacţie şi mai puţin exprimabilă în cuvinte, circulara expediată de dos. procurorilor generali de pe lângă Curţile de apel din întreaga ţară, circulară prin care dos. vă arătaţi «ferm hotărit a veghea la respectul riguros al legilor» *iar magistratura o voiţi în stare* «să-şi facă datoria cu demnitate, energie şi promptitudine».

«Emoţia ca şi satisfacţia noastră sunt cu atât mai legitime, cu cât în calitate de creştin, de român şi de cetăţean loial al acestei Ţări, din carnea şi din sufletul căreia am crescut, ne dăm seama de mult că păcatul originar al vieţii noastre publice, sursa adevărată a tuturor dezastrelor noastre naţionale vizibile şi invizibile, o constitue tocmai lipsa respectului legilor la conducători, ceva ce atrage în mod fatal după sine lipsa de demnitate, de energie şi de promptitudine în aplicarea lor.

CUVINTE DE EVANGHELIE

«Şi ca să vă dovedim, DOMNULE MINISTRU, cât de mult ne-a atins la inimă constatările şi instrucţiunile Doamniei-Voastre, vom reproduce aci, unele din ele, pe de rost, ca să vedeţi apoi, cât de justificate sunt şi concluziile noastre:

«O deosebită — scrişi textual în epocala d-voastră circulară,— atenţiune se impune a acorda în procesele care interesează ordinea publică, siguranţa statului şi a cetăţenilor.

«Nu este permis nimănui, indiferent de partidul sau gruparea din care face parte şi indiferent de mobilele acţiunii sale, să tulbure liniştea cetăţenilor şi să nesocotească legile ţării.

«Orice indiferenţă, indulgenţă sau chiar întârziere de represiune pot, în vremurile de azi, pune în primejdie fiinţa însăşi a statului nostru şi de aceia, vă rog a sancţiona cu asprime şi prompt ori ce abatere dela legile ce privesc ordinea publică şi siguranţa statului».

«Cu desăvârşire încredinţat că lăudabilele dos. scrupule legaliste nu privesc numai pe românii creştini cari au creiat acest stat şi au apărat această ţară şi altfel de cât prin circulări şi că în intenţiunea dos. oricine turbură liniştea cetăţenilor trebue să cunoască rigorile legii, vreau să vă ofer o primă ocazie de a dovedi acest lucru. Şi vă voiu aduce la cunoştinţă un caz în care cu adevărat, «orice indiferenţă, indulgenţă sau chiar întârziere de represiune pot, în vremurile de azi, pune în primejdie fiinţa însăşi a Statului nostru». *Iată pe scurt, despre ce este vorba:*

AU TULBURAT LINIŞTEA CETĂŢENILOR ŞI AU NESOCOTIT IN MOD GRAV LEGILE ŢARII, FARA SA FI FOST, TOTUŞI, PUŞI IN CAUZA!

«In faţa Curţii cu juraţi, de pe lângă Tribunalul Ilfov, se judecă în momentul de faţă procesul monstru a unsprezece incendiatori, din întâmplare toţi ovrei. Ori noi, subsemnaţii, cari cunoaştem în amănunt toate crimele imputate acuzaţilor JEAN BACALU, SOLOMON COMISIONERU zis LUPU, zis BAICOIANU, lui MENDEL CONSTANTINESCU zis NAGAŢ şi celorlalţi, suntem în măsură să indicăm şi să ajutăm justiţiei să dovedească în mod precis şi categoric, CA AUTORII MORALI ŞI PROFITORII MATERIALI AI ACESTOR HIDOASE CRIME NU SE AFLA IN ACEST MOMENT PE BANCA ACUZAŢILOR, AŞA PRECUM S'AR CUVENI. Ci ei sunt lăsaţi mai departe liberi «ca să tulbure liniştea cetăţenilor şi să nesocotească legile ţării».

O TOLERANŢA INEXPLICABILA ŞI REVOLTATOARE

«Credem, DOMNULE MINISTRU, *că d-stră, care cereţi tuturor procurorilor generali* «o atenţie deosebită şi o vigilenţă neostenită» ca şi «cele mai severe măsuri pentru prevenirea şi pedespirea tuturor exceselor, ORI DE UNDE AR VENI ELE», *veţi rămâne cel puţin uluit când veţi afla de la noi că aceşti cari au izbutit cu atâta abilitate să se pună până astăzi la adăpost de justele rigori ale legii, nu sunt cine ştie ce personagii proconsulare, ci nişte gunoaie umane, nişte turburători profesionali ai ordinei publice, nişte calomniatori criminali ai tuturor marilor oameni politici ai Ţării.*

CONCLUZIILE

In concluzie, DOMNULE MINISTRU, cerem:

«Să ordonaţi facerea unui supliment de instrucţie în afacerea incendiatorilor, pentru ca să putem face dovada afirmaţiunilor noastre de mai sus.

Primiţi vă rog, domnule ministru al justiţiei, consideraţia deosebită pe care ne-o inspiră vârsta, patriotismul şi legalismul d-stră

NICOLAE BOGDAN
cetăţean român de religie creştină-ortodoxă. B-dul Elisabeta 12

Statul naţionalist totalitar

Conferinţa d-lui prof. Ion Sân-Georgiu

La sediul central al partidului naţional-creştin, sub auspiciile cercului de studii a avut loc conferinţa d-lui prof. Ion Sân-Georgiu despre Statul Naţionalist Totalitar. Au luat parte d-nii A. C. Cuza şi Octavian Goga, parlamentarii, fruntaşii partidului şi un public foarte numeros.

A prezidat d. prof. Ion Petrovici, preşedintele cercului de studii.

Redăm rezumativ interesanta conferinţă a d-lui Ion Sân-Giorgiu.

D. Sân-Georgiu îşi începe conferinţa prin a constata că după aproape 2 decenii dela unire în România crizele politice obicinuite au făcut loc azi unei grave crize a statului românesc. D-sa arată neputinţa statului burghez liberal de a corespunde necesităţilor noului stat eşit din marele războiu şi tentativele tot mai numeroase ale unor doctrinari — de multe ori improvizaţi — de a găsi o nouă formulă de stat pentru aşezarea şi organizarea României. D. Sân-Georgiu vorbeşte de formula *statului ţărănesc*, care cu toate încercările unor cugetători de valoare, ca d. C. Rădulescu Motru, nu a putut fi încă pe deplin definită. Statul agrar al d-lui Argetoianu nu este decât butada spirituală a unui diletant inteligent.

Forma statului românesc totalitar se găseşte embrionar în doctrina naţional-creştină. Iar această doctrină este rezultanta logică şi nemijlocită a evoluţiei ideii naţionale româneşti

Primul teoretician al statului totalitar naţionalist este Mihail Eminescu. Pentru marele nostru poet, *naţiunea e un element suprastat* căci el afirmă ca o axiomă ideia că „statul naţional nu are alt sens de a fi decât ca stat românesc".

Alături de Eminescu, Vasile Conta pune şi mai mult accentul pe dreptul de afirmare al elementului românesc şi pe înlăturarea egalităţii de drepturi a elementelor alogene, constatând ca o primejdie de o gravitate excepţională egalizarea în drepturi a evreilor.

Dela Eminescu şi Conta, naţionalismul românesc a primit deci *ideia de unitate naţională care nu se poate despărţi de cea de puritate naţională*. Dacă lui Neculae Iorga i-a revenit sarcina uşoară de a pregăti în Regat lupta pentru unitatea naţională, lui A. C. Cuza i-a revenit misiunea mai grea de a susţine timp de o jumătate de veac ideia *purităţii naţionale* şi de *conservare a naţionalităţii*. Doctrina naţional-creştină se găseşte întreagă rezumată în cele două lozinci ale lui A. C. Cuza şi anume lapidarele formulări: „*Fiecare teritoriu să servească desvoltarea unei singure naţionalităţi* şi „*Fiecare popor să-şi conserve naţionalitatea*". Din această ultimă formulare — un din ură de rasă — derivă intransigenţa naţionalistă în chestiunea evreească, în care A. C. Cuza acum o jumătate de veac a văzut cauza, singura cauză, a lichidării burgheziei româneşti.

A luat apoi cuvântul d. prof. A. C. Cuza, arătând în ce constă doctrina d-sale asupra naţiunii, când la 1889 în cercul „Junimei" a început a se închega doctrina naţionalistă.

D-sa spunea acolo că naţia este o fiinţă vie ce are nevoe să stăpânească un pământ şi să-şi desvolte organele sale, cele trei clase: producătoare, de mijloc şi clasa conducătoare, intrând apoi în analiza fiecărei clase.

D-sa se face chezaş al realizărei doctrinei naţional-creştine, astfel cum a fost formulată de d-sa, dela care nu s'a abătut o clipă şi care tinde la instaurarea Românilor în drepturile fireşti.

D. OCTAVIAN GOGA, arată cum înainte de unire, Românii, din provinciile aflete sub stăpânire străină aveau un ideal: acela al înfăptuirii unităţii naţionale. Azi când acest ideal s'a înfăptuit, când ne aflăm în graniţele fireşti, alte probleme se cer rezolvate.

Adunarea Asociaţiei profesorilor universitari

Eri dim., s'a deschis la facultatea de ştiinţe din Bucureşti, adunarea Asociaţiei profesorilor universitari.

Au prezidat d-nii prof. Mrazek şi Hurmuzescu.

D. Prof. HURMUZESCU afirmă necesitatea autonomiei universitare, arătând că atitudinea ministerului constitue o profundă jignire şi o lovitură grea dată prestigiului şi demnităţii universităţilor din ţară.

***D. prof. Danielopol anunţă demisia d-sale din demnitatea de senator al universităţii din Capitală, spre a protesta împotriva legii* «pentru ştirbirea autonomiei universitare».**

Condiţiile în care s'a desbătut acest proect precum şi mutismul d-lui ministru dr. C. Angelescu, fac impresia că avem aface mai mult cu un decret-lege.

In privinţa cantinelor şi căminelor s'au admis unele modificări îndulcindu-se prevederile art. 12.

D. PROF. C. STOICESCU rectorul universităţii din Bucureşti, arată că autorii proectului sunt miniştrii şi nu consiliul interuniversitar.

D. MARIN ŞTEFANESCU socoteşte acest proect ca o primejdie naţională. Acest proect trebue retras prin solidaritatea noastră. Prin proect se urmăreşte îngrădirea profesorilor universitari, cari vor fi obligaţi să profeseze după indicaţiile ministerului, deci la discreţia politic'anismului. Ironia e că se spune că acest proect a venit să despoliticianizeze şcoala. Nu! El e menit să politic'anizeze întru totul universitatea.

Respingem acest proect şi să se ştie că vom fi bravi şi solidari până vom înfrânge această nevoln'că faptă de robire a spiritului.

D. EM. ANTONESCU, decanul facultăţii de drept, a arătat că «Totul a fost pus la punct în chip minunat, numai universitatea rămăsese în stare înapoiată».

D-sa atacă violent infamiile debitate pe seama senatelor universitare. «Impotriva studenţilor, oamenii politici au întrebuinţat sistemele cele mai nedrepte. Nu cei buni şi ştiutori de carte au fost încurajaţi şi au obţinut funcţii la Stat, ci ceilalţi».

ŞEDINŢA DE DUPA AMIAZA

In şedinţa de după amiază d. prof. Hurmuzescu, propune să se trimită d-lui Traian Bratu o telegramă prin care să i se facă urări de grabnică însănătoşire

Adunarea aprobă.

D. Em. Antonescu a cerut să se facă intervenţii la guvern pentru imediată redeschidere a universităţilor.

Atentatul împotriva profesorilor şi studenţilor

D. dr. AL. OTETELIŞANU arată că noul proect constitue un atentat împotriva profesorilor, a studenţimii şi a culturii în general.

Trebue precizat cine sunt autorii proectului ca să ştim cine sunt răspunzători.

In primul rând răspunzător este d. ministru dr. C. Angelescu, apoi d-nii Goangă şi Kiriţescu.

Proectul de lege trebue înlăturat. Studenţii trebuesc sprijiniţi, nu bruscaţi şi aruncaţi pe drumuri.

D. GR. T. POPA este împotriva proiectului. Vinovăţia dezordinelor studenţeşti o poartă miniştrii de instrucţie şi guvernele.

Acest proect este făcut în acelaş spirit ca cel al stării de asediu

MOŢIUNEA

D. PAUL NEGULESCU a citit următoarea moţiune care a fost votată de adunare.

«Profesorii celor patru universităţi, întruniţi în adunare generală extraordinară consideră că proectul de lege aduce o gravă atingere prestigiului universităţii şi suprimă libertatea de cugetare a profesorilor prin faptul generalizării unor foarte rare scăderi individuale, nesancţionate până azi, deşi prevăzute şi sancţionate de legile actuale.

Elita intelectuală a unei ţări nu se poate distruge, căci ea se face cu mari sacrificii.

Valoarea unui popor depinde de valoarea elitei sale şi e o adevărată greşală naţională de a-i scădea prestigiul.

Protestează cu energie contra proectului de lege şi cere înlăturarea lui.

Alege un comitet de apărare compus din d-nii : N. Iorga, Drag. Hurmuzescu, L. Mrazek şi Am. Antonescu».

D. S. MEHEDINŢI a spus că faţă de acest proect, care e ilegal, trebue să se procedeze cum s'a mai procedat.

Noi trebue să ne legăm pe cuvânt de onoare că nu călcăm pragul universităţii până nu se va intra în legalitate».

Când a fost împuşcat teroristul croat Gustav Percetz

Deaoarece presa străină şi în spec'al ziarele *«Vremea»* din Belgrad şi *«Utro»* din Sofia, ambele interesate în deaproape de problema Croată nu au putut preciza faptul dacă mai trăeşte sau nu teroristul croat *Gustav Percetz*, suntem în măsură să precizăm:

GUSTAV PERCETZ — alias — *Vjeroslav Servaci* — alias — *Jovan Dimitrievici*, născut la Valpozo-Croaţia în anul 1885, secretar al organizaţiunei teror'ste *«Ustaşa»* şi amic intim a lui *Ante Pavelici*, atentatorul moral dela Marsilia, a fost împuşcat nu acum 17 ziel cum spun amicii bulgari şi sârbi ci pe ziua de 16 Decembrie 1935, corpul lui fiind aruncat în Dunăre.

Asasinarea lui a fost săvârşită la Viena, de oameni care aveau interesul ca să nu se sufle niciodată nim'c din trecutul şi mai ales din activitatea şi din secretele acestui om.

Demisia apropiată a primului ministru austriac

VIENA 8 (Telegr. particulară). — Dr. SCHUSCHNIGG, primul ministru al Austriei, va dimisiona din postul pe care-l ocupă dela moartea lui Doolfus, încredinţându-i-se în schimb conducerea legaţiei austriace din capitala Angliei.

In cercurile oficiale se spune că această demisie ar avea la bază un caracter strict familiar şi anume dorinţa de a se recăsători a d-lui Schusning.

Opinia publică e ferm convinsă însă că această demisie e în legătură cu imposibilitatea de a face faţă împrejurărilor.

Ca urmaş la conducerea cancelariatului austriac, va fi numit, după cum se crede, doctorul Schmidt, actualul primar al Vienei.

Reactualizarea marelui precursor naţionalist Aurel Popovici

A făcut'o Sâmbătă la Braşov d. profesor Mihail Manoilescu într'o conferinţă aplaudată de întreaga elită românească de acolo

BRAŞOV, 7. — In urma unei invitaţii făcute de către ASOCIAŢIA PROFESORILOR SECUNDARI, în unire cu LIGA CULTURALĂ şi cu despărţământul local al ASTREI, d. prof. MIHAIL MANOILESCU a conferenţiat aseară în aula liceului ŞAGUNA despre «AUREL POPOVICI CA PRECURSOR NAŢIONALIST ŞI DOCTRINAR POLITIC».

In gara Braşov, preşedintele LIGII NAŢIONAL-CORPORATISTE a fost întâmpinat şi salutat de către preşedinţii şi delegaţii asociaţiilor culturale şi de către inginerii din localitate. Iar aula liceului ŞAGUNA era cuprinsă până la cel din urmă loc, de elita braşoveană, încadrată de tineretul naţionalist.

«Prezentând biografia celui care a fost un doctrinar şi un îndreptător, d. profesor MANOILESCU a insistat în special asupra rolului covârşitor pe care l-a avut Aurel Popovici în redactarea acelei replici dela 1891, răspuns curajos şi demn la manifestaţiile studenţilor maghiari cari avuseseră inconştienţa să justifice în faţa întregei lumi, pretinsele lor drepturi asupra tuturor celorlalte naţiuni din Ungaria.

Replica lui Aurel Popovici a fost o prefaţă a «Memorandumului» care n'a reuşit să fie prezentată împăratului la Viena.

Tot Aurel Popovici a oferit atunci consolarea ,aranjând o întrunire publică prezidată de d. Lueger, preşedintele partidului creştin austriac, despre care presa autentică maghiară a scris cu o înţelegătoare bună voinţă, singure gazetele evreeşti din Budapesta şi Viena au reacţionat.

Implicat într'un proces de către unguri şi condamnat la patru ani închisoare, Aurel Popovici este trecut peste graniţă de câţiva membri ai comitetului naţional-român şi după un lung ocol soseşte în ţară.

Micul regat de atunci care avea în coaste cele două împărăţii, îl numeşte curajos, profesor la Şcoala de războiu.

— «Este bine ca acest gest de mândrie — spune d-sa — să fie cunoscut, mai ales acum să nu se creadă ticăloşiile unor înstrăinaţi, cari vor să ne ducă la separatism».

D. Manoilesvcu a explicat apoi pe larg activitatea literară şi politică a lui Aurel Popovici, căruia i-au adus cea mai mare vină politică, aceia de crimă naţională. Nu cartea: «Austria cea mare» este implicată, pentru că aceasta era o soluţie tranzitorie pe care o propunea pe acele vremuri Aurel Popovici, ci: «Naţionalismul sau democraţia», cartea de căpetenie a generaţiei de astăzi nepricepută atunci şi în care autorul prezenta necruţător defectele organice ale democraţiei şi dădea semnale împotriva invaziei străinilor.

Conferenţiarul a încheiat amintind actualitatea ev'dentă a operei lui Aurel Popovici, care a scris inspirat parcă, de situaţia de astăzi.

In repetate rânduri conferenţiarul a fost întrerupt de aplauzele îndelungi şi de aclamaţiile unide repetate ale ascultătorilor.

După conferinţă şi după masa camaraderească ce a urmat, d. profesor Manoilescu a fost invitat la un ceaiu dansant la CASINA ROMANA, unde din nou, distinsul conferenţiar a fost obiectul unor repetate şi că'duroase manifestaţiuni de simpatie.

Coresp.

TRUSTURILE, vampirii naţiunii române

— Continuare d n pag. I-a —

sista decât întreţinând în jurul lor o vastă şi criminală ţesătură de intrigi şi de corupţie, şi ascunzând cu o minuţioasă grije realitatea şi înăbuşind adevărul.

Atunci — veţi zice — ce trebuiau şi mai ales ce puteau face naţionaliştii?

Trebuiau să facă lumină, vom răspunde. Şi PUTEAU s'o facă.

In adevăr, există astăzi în mişcarea naţionalistă o mulţime de tineri admirabil înzestraţi cu talentul de a observa, de a se documenta şi de a scrie. Pentru ce nu s'ar apuca ei să facă o anchetă colectivă asupra trusturilor? De ce nu încearcă ei să definească TRUSTUL pe înţeles popular, să arate cine sunt organizatorii scelerați ai acestei forme monstruoase de vlăguire a unei ţări, unde se scurg enormele câştiguri stoarse din sufletul şi din sângele consumatorului sărac? Cum sunt trataţi muncitorii creştini în fabricile

Rezultatele acestei anchete, redate corect şi obiectiv şi răspândite pe o scară vastă, ar da la iveală atâtea oribile nelegiuiri, încât nici cea mai sacră uniune democratică şi vampirică nu le-ar mai putea asigura dăinuirea.

Au de obiectat ceva şefii naţionalişti propunerii noastre? Şi cari ar fi aceste obiecţii?

Nicolae Bogdan

SPORT

Venus, Victoria, Rapid, Ripensia, Crişana, Juventus, Amefa au câştigat eri în campionat

Desfăşurarea luptei divizionare capătă un aspect pasionant

Aşa cum am prevăzut în avant-cronica noastră de acum două zile a doua zi a returului, a adus surprize de scor şi prin înfăţişarea pe care o la calasamentul actuxlui campionat capătă un interes tot mai viu. Noui ambiţii se arată la orizont justificându-şi pretenţiile după scorurile realizate eri, faţă de care echipele româneşti trebue să privească situaţia foarte serios. In privinţa aceasta e suficient să menţionăm eşecul trist al Gloriei la Timişoara, lucru pe care nu-l putem justifica de cât punându-l pe seama uşurinţei cu care a privit lupta din început. E faptul principal pe care îl avem de semnalat, iar ca o ultimă concluzie, atragem atenţia jucătorilor români: să-şi îngrijească cât mai atent forma; vine epoca selecţionării, şi nouă care luptăm aici pentru o echipă naţională integrală, ni-e teamă să nu găsească defetiştii argumentul că jucătorii români sunt lipsiţi de formă. E cazul lui Vintilă pe care l-am observat deaproape eri... Atât deocamdată.

CUM S'AU DESFAŞURAT JOCURILE DE ERI

In Capitală o vreme calmă, cu cer înceţoşat la început şi luminos mai apoi, a îngăduit ca matchurile celei de a doua zi a returului campionatului diviziei naţionale A, să se desfăşoare în condiţii cât se poate de mulţumitoare. Peste zece mii de oameni au populat tribunele stadionului din splaiul Independenţei pentru a asista la lupta dintre Venus-Chinezul şi F. C. Rapid-Universitatea.

VENUS—CHINEZUL 2—0 (0—0)

Partida dintre cele două echipe s'a desfăşurat într'o îndrăcită notă de vioiciune, fazele succedându-se de pe un teren pe altul. Mingea se plimba cu viteză de bolid dela un jucător la altul.

Aceasta se datoreşte faptului că Venus a întâlnit un adversar nebănuit de hotărât, cuirasat de o apărare în formă, greu de trecut. Dealtfel o ceeace explică scorul mic, comparându-l cu cele cu care ne obişnuiseră venusiştii. Scorul a dezluzionat oarecum pe suporterii echipei bucureştene dar trebue recunoscut că ungurii dela Chinezul au fost eri de nerecunoscut şi că în general, partida aceasta a mulţumit pe spectatorii oarecum plictisiţi de slabul match de deschidere.

Venus oricând e o echipă care ştie să lupte, fiindcă are un adevărat sistem de joc, bine definit. Datorită acestei calităţi echipa aceasta, chiar cu jucători în zi proastă cum au fost eri Bărbulescu şi Colea (putem menţiona chiar pe Hunia) şi rutinei jocului pe care ei o au, oricând poate fi câştigătoare.

In prima repriză scorul a fost alb.

Deabia în minutul 53, Gruin, speculând abil o situaţie favorizată de o greşeală a fundaşului timişorean înscrie primul punct.

Punctul al 2-lea îl marchează Dan Gavrilescu, care primind o pasă dela Hunis, şutează puternic şi portarul Chinezului scapă printre mâini.

D. Miclu Petrescu s'a achitat conştiincios de sarcina de arbitru.

F. C. RAPID—UNIVERSITATEA 5—0 (3—0)

Prima partidă a programului a avut loc între echipa studenţilor din Cluj şi Rapid.

Universitatea începe jocul timid, ceea ce permite înaintării bucureştene să înjghebeze, din primele minute câteva acţiuni terminate cu şuturi la poartă.

Scorul îl deschide Moldoveanu în minutul 11.

Universitatea izbuteşte să mute câteva minute jocul pe terenul feroviarilor, dar în faţa porţii înaintaşii se arată neîndemânateci ratând ocaziile favorabile. Studenţii şutează rar şi dela distanţă, ceeace permite apărării adverse să degajeze, pe când atacurile bucureştenilor sunt ilustrate de passe precise.

Baratky ridică scorul în minutul 30.

In minutul 41, la o îmbulzeală în careul Universităţii, Bulzan atinge mingea cu mâna. Arbitrul acordă penalty-ul pe care-l bate Baratki, ridicând scorul la 3—0 pentru Rapid, rezultat cu care se termină repriza.

La reluare Universitatea intră mai decisă. Atacurile clujenilor sunt mai insistente dar de scurtă durată şi ineficace, astfel că în minutul 67 tot Rapid marchează, printr'un şut al lui Auer.

In minutul 85 Baratky pecetlueşte scorul, după o acţiune a lui Bogdan.

In general jocul a fost lipsit de frumuseţe. F. C. Rapid e o echipă care se bazează pe calităţile individuale ale jucătorilor. Poate învinge oricând, dar nu va arăta nici odată un joc de ansamblu, clasic, care încântă pe spectator şi aceasta, pur şi simplu fiindcă nu-l are.

ION STRAJUICA

Scrimă

Concursul de spadă dela Cercul Militar

Eri dimineaţă s'a ţinut în sala de arme a Cercului Militar din Bucureşti concursul de spadă pentru cupa „General Mavrocordat", preşedinele societăţii naţionale române pentru încurajarea scrimei.

S'au prezentat cinci concurenţi din zece înscrişi, obţinându-se următoarele rezultate tehnice:

1. A. Galimir (sala Atanasiu) 4 victorii, 2 tuşe;
2. Prager Dolescko (sala Atanasiu) 3 victorii, 3 tuşe;
3. Sublt. Popescu Marin (Cercul Militar), 2 victorii, 6 tuşe şi
4. Sublt. Golinescu Ion, 1 victorie, 11 tuşe.

*

Duminica viitoare se va ţine concursul pentru cupa de sabie *„general Mavrocordat"*, organizat tot d. asoc. naţ. română de încurajarea scrimei.

Cross-country

[...] velodromul din şoseaua Ştefan cel [...] au fost programate eri de către [...]ul Viforul-Dacia trei probe de [...]. La aceste alergări nu s'au pre[...] decât atleţii clubului organiza[...] şi câţiva juniori.

[...]trecerile au fost un bun antrena[...] pentru concurenţi. S'a făcut an[...]ament de alergare după noua me[...] germană: 50 metri de marş forţat, [...] obişnuit timp de 20 minute şi a[...]are pe un parcurs de 3000 metri.

Ciclo-cross

[P]rima probă de ciclo-cros pedestru [s'a] alergat eri dimineaţă în Capitală [pen]tru cupa Primăverii, care a fost or[gani]zată de Velo-Clubul-Român.

Iată rezultatele:

1. Peneş Ion (clubul Mocioruţa).
2. Ardeleanu Gh. (A. C. S. A.).
3. Vulpe Ion (Velo-Club-Român).
4. Gruia Nic. (Velo-Club-Român).
5. Haiduc Ion (Velo-Club-Român).

Primul clasat a parcurs distanţa de 9 km. 500 metri în 36 minut, şi zece secunde.

B[a]sket şi volley-ball

In sala «Iusinte» s'au disputat eri următoarele matchuri de basket şi voley:

CUPA DE IARNA:

Aurora—Viforul Dacia, forfait Viforul Dacia.

Iureş—Bonaparte 15—5 15—2.

Telefon Club—Sportul Studenţesc, forfait Sportul Studenţesc.

In finala cupei Fantinelli s'au înregistrat rezultatele următoare:

Voley: Telefon Club—Sportul Studenţesc 15—9 15—9.

Basket: Telefon Club—Sportul Studenţ[esc] ...

Carnet

AMSTERDAM 8 (Rador). — Aci a avut loc aci matchul de football între reprezentativii Elveţiei şi Olandei.

In faţa a 32.000 de spectatori s'a desfăşurat matchul sub conducerea Baert (Belgia). Din partea Olandei au marcat Bakuys şi Vrawdeunt, iar pentru Elveţia Xam Abbegglen.

—

Intr'un ziar sportiv de dimineaţă (se vinde pe 1 leu) am cetit eri următorul început al articolului de fond din pag. 1-a:

«Natural că nimeni nu îşi va imagina (s[i]gur! N. R.) că intenţionez (asta credem! N. R.) să mă ocup de SPECTATORII CONCERTELOR SIMFONICE...»

Probabil d-lui Blarenberg — cel care semnează rândurile — îi place să se ducă la concertele simfonice ca să vază instrumentele, nu să ASCULTE muzica...

Football

Rezultatele din ţară

CLUJ, 8. — VITORIA—UNIREA TRICOLOR 7—0 (2—0). Au marcat: Căpuşan (3); Munteanu II (2); Felecan II (1) şi Pop Vasile (1).

2500 spectatori. Timp frumos.

*

ORADEA, 8. — CRIŞANA—JUVENTUS 303 (1—1). Au marcat: Boeşa, Zainescu (2), Palmer, Nagy (2).

Timp rău. 1500 septatori.

*

TIMIŞOARA, 8. — RIPENSIA—GLORIA 6—1 (3—0). Au marcat: Bindea (3), Dobay şi Mercea.

*

ARAD, 8. — AMEFA—C.O.A. [.]—0 (1—0). 3500 spectatori. Timpul bun.

Au marcat: Bătrân (1), Perneki (3) şi Prasler (1).

Alte rezultate din ţară

Braşov: ACFR.—Braşovia 12—1.

Lugoj: Vulturii—Muncitorii 4—3.

Sibiu: Şoimii—S. S. G. Sibiu 5—0.

Ploeşti: Tricolor C. F. P. V.—I. A. R. 3—1.

Clasamentul Diviziei A

1. *Venus 13 jocuri 19 puncte.*
2. *Ripensia 13 jocuri 18 puncte.*
3. *Rapid 13 partide jucate 18 puncte.*
4. *Gloria 13 partide jucate 16 puncte.*
5. *AMEFA 13 partide jucate 16 puncte.*
6. *Victoria 13 partide jucate 15 puncte.*
7. *Universitatea 13 partide jucate 10 puncte.*
8. *Crişana 13 partide jucate 10 puncte.*
9. *CAO, 13 partide jucate 10 puncte.*
10. *Juventus 13 partide jucate 10 puncte.*
11. *Kinezul 13 partide jucate 7 puncte.*
12. *Unirea Tricolor 13 partide jucate*

Anchetele Noastre

Posibilitatea de a identifica un individ prin determinarea grupului sanguin căruia-i aparţine

Scurtă privire asupra grupelor sanguine

Din punct de vedere al proprietăţilor sângelui, oamenii se deosebesc între ei. Pentru o mai bună înţelegere a chestiunei, vom face o succintă expunere a faptelor.

Amestecând o picătură de sânge dela un individ, cu o picătură de ser (partea limpede ce rămâne după închegarea sângelui) dela alt individ se pot întâmpla două lucruri: a) amestecul rămâne omogen; b) globulele roşii ale sângelui se adună în mici grămejoare vizibile perfect cu ochiul liber. In acest din urmă caz s'a petrecut aşa zisul fenomen de aglutinare. Când aglutinarea nu se produce indivizii fac parte din acelaş grup iar când se produce, este vorba de doi indivizi din grupuri diferite.

In fenomenul de aglutinare intervin doi factori: unul, legat de globulele roşii ale sângelui numit aglutinogen, care la rândul său poate fi de două feluri: A şi B; altul care se găseşte în ser şi poartă numele de aglutinină şi care la rândul său este iarăşi de două feluri: anti-A sau alfa şi anti-B sau beta. Aceşti factori sunt repartizaţi în sângele diverşilor indivizi după următoarea lege stabilită de Landsteiner: un sânge oarecare conţine aglutinine contra aglutinogenilor ce lipsesc propriilor sale globule. Ex.: Un sânge ce conţine aglutinogen A, va conţine în acelaş timp aglutinină anti-B corespunzătoare aglutinogenului B, care în cazul nostru lipseşte.

Din mai multe clasificaţii cari au fost făcute, redăm pe acea a lui Moss, care împarte oamenii în 4 grupe:

Gr. I conţine aglutinogen A şi B dar nu conţine nici un fel de aglutinină.

Gr. II conţine aglutinogen A şi aglutinină Anti-B.

Gr. III conţine aglutinogen B şi aglutinină anti-A.

Gr. IV nu conţine nici aglutinogen A nici B, conţine însă aglutinine anti-A şi anti-B.

Pentru determinarea grupului sanguin al unui individ se procedează în felul următoar (tehnica Bert-Vincent):

Pe o lamă de sticlă se pune într'o parte o picătură de ser test II (cunoscut) iar în cealaltă parte o picătură de ser test III. Se adaugă în fiecare parte câte o picătură de sânge dela individul al cărui grup sanghin dorim să-l determinăm şi se amestecă. După 2—3 minute se poate observa:

2. Aglutinare numai cu ser test I cât şi cu II şi în cazul acesta este vorba de o persoană din grupul I.

2. Glutinare numai cu ser test III = gr. II.

3. Aglutinare numai cu ser test II = gr. III.

4. Nici un fel de aglutinare = gr. IV.

După Hirszfeld proporţia grupelor sanghine pentru rasa albă este următoarea: gr. I 5%; gr. II 40%; gr. III 10%; gr. IV 45%; ceeace ar reveni pentru populaţia ţării noastre, repartizată pe grupe, la următoarele cifre: gr. I = 950.000 locuitori; gr. II = 7.600.000; gr. III = 1.900.000; gr. IV = 8.500.000.

Determinarea grupului sanghin este de mare importanţă pentru stabilirea compatibilităţii între cel care dă şi cel care primeşte sânge în cazul unei transfuzii sanghine. Găseşte aplicare deasemeni în domeniul medicinei legale, pentru stabilirea paternităţii, întrucât caracterele de grup se transmit ereditar, după legile binecunoscute în Biologie, ale lui Mendel. Se poate preciza deasemeni din ce grupă face parte individul dela care provine o pată de sânge de pe o cămaşă sau haină.

In ceeace priveşte identificarea indivizior, trebuesc făcute oarecari rezerve, cari dealtfel au fost exprimate în discuţiile ce au avut loc la societatea de medicină legală din Paris la 13 Iunie 1927, când oameni de talia lui Dujaric de la Rivière şi Kossavitch au precizat că datele furnizate de grupele sanghine nu sunt întotdeauna suficiente pentru a clarifica justiţia. Ele pot doar orienta cercetările în anumită direcţiune şi pot desvinovăţi cu certitudine un acuzat, dar nu pot aduce dovezi indiscutabile împotriva lui.

Astfel dacă se stabileşte că o pată de sânge omenesc aflată pe haina presupusului criminal este din grupa IV există în România 8 milioane de oameni din sângele cărora putea veni pata. Astfel chiar dacă şi victima ar avea aceiaşi grupă de sânge faptul nu dovedeşte nimic.

Invers dovada are valoare.

Dacă se stabileşte că pata presupusă din sângele victimei *nu* face parte din grupa victimei, înseamnă că această pată nu are nici o legătură cu crima.

Dr. C.

Cine subminează Biserica Creştină

Propaganda cu cinematografele deschise Duminica dimineaţă

IAŞI. — In Iaşul blagoslovit de Dumnezeu cu atâtea biserici nu se putea să nu-şi aibă locul şi duşmanii de veacuri ai Bisericei noastre creştine. Nu mai este nevoie de afirmat că distrugând bisericile sunt pierduţi şi creştinii.

Unul din mijloacele puse la cale de către duşmanii bisericei noastre este şi acela de a sustrage pe creştini de la serviciile religioase de Duminică. De acea profanatorii de credinţă şi exploatatorii au inventat sistemul cinematografelor deschise Duminică dimineaţa.

Aşa este cazul cu cinematografele Roxi-Trianon ş. a. din Iaşi.

Toate aceste cinematografe sunt conduse de jidani care nu au nimic comun cu religia noastră strămoşească şi care la tot pasul caută să o submineze. Acolo sunt trimişi copii şi elevii de şcoală, precum şi altă populaţiei creştină, să-şi facă educaţie. Acestora le strecoară în suflet ispita poftelor lumeşti şi câte ceva din «farmecele» raiului comunist. Iar în acest timp bisericile stau goale.

Oficialitatea noastră şcolară nu-şi spune cuvântul hotărât, ba încă sunt unii care aprobă această situaţie şi chiar o şi încurajează. Aceştia sunt dintre acei ce îngroaşă lojile, cercurile de liber cugetători şi atei.

Aceasta este o situaţie intolerabilă deoarece ce se întâmplă este un tragic prevestitor pentru viitorul credinţei noastre.

In acelaş timp jidanii îşi văd mai departe de religia şi interesele lor deoarece Sâmbăta dimineaţa când sinagogile sunt deschise, cinematografele sunt închise şi jidanii se pot închina în toată libertatea nestingheriţi de nimeni.

Faţă de această situaţie, populaţia creştină a Iaşilor a făcut un memoriu în senzul celor de mai sus, ce a fost înaintat I. P. S. Mitropolit Nicodem pentru ca Inaltul Chiriarh să intervie la autorităţile în drept pentru a interzice pe viitor funcţionarea cinematografelor Duminică dimineaţa.

In caz că această cerere nu va fi luată în consideraţie, semnatarii memoriului îşi iau angajamentul ca prin mijloace proprii să facă ca cinematografele să nu mai ruleze Duminica dimineaţa. Semnatari acestui memoriu au în frunte pe distinşii avocaţi, domnii Ilie Gârneaţă, N. Beuran, Tironovici, Andarache C. M. Ştefănescu, Bejan, O. Cădere, D. Luca, I. Taşcă, Velciu. Chipier

Nin.

După atentatul dela Iaşi

Cercetările autorităţilor. O declaraţie interesantă

Mersul cercetărilor

IAŞI 8. — Cercetările în jurul atentatului contra d-lui profesor Bratu au continuat de către Consiliul de Răsboiu.

Eri a avut loc la Consiliul de Răsboi un nou interogatoriu luat studenţilor arestaţi. In urma acestui interogatoriu şi negăsindu-le nimic în sarcina lor, au fost eliberaţi aproape 40 din cei peste 50 arestaţi. Cei eliberaţi au fost trimişi în oraşele lor însoţiţi de agenţi de siguranţă. Printre cei rămaşi arestaţi sunt şi d-l avocat Teodor Todose, precum şi studenţii V. Carciu, N. Sguroiu, I. Stânga ş. a.

Din câte s'a putut afla în urma cercetărilor Consiliului de Răsboiu reese că nu există probe evidente de acuzare contra celor trei studenţi, singurul punct neluminos fiind petele de sânge de pe haina lui CARPEN, însă despre rezultatul analizei acestor pete nu s'a dat nimic oficial.

Unii spunând că este vorba de sânge de om, alţii că e de animal.

*

Insă în mod precis Consiliul de răsboiu în urma cercetărilor făcute a juns la concluzia că dacă pun probabilitatea că atentatul a fost comis de studenţi, aceştia au făcut-o în mod izolat, nefiind ordonată de nimeni, neexistând nici o legătură între atentat şi vreo mişcare naţionalistă.

Este de relevat atitudinea frumoasă şi demnă cu care s'au prezentat studenţii naţionalişti la anchetă cât şi la închisoare, atitudine ce a impresionat foarte mult pe anchetatori.

O DECLARAŢIE SENZAŢIONALA

Zilele acestea d. prim procuror Coroi a intrat în posesia unei importante declaraţiuni făcută de un negustor din Iaşi d. Necula Nistor din str. Arcu 23 proprietarul unui restaurant, declaraţie în legătură cu atentatul contra d-lui Bratu. Iată textul declaraţiei:

Domnule Prim Procuror,

Subsemnatul Necula Nistor comerciant domiciliat în str. Arcu 23 cu onoare viu înaintea dv. spre a vă aduce la cunoştinţă următoarele: In seara zilei de Luni 1 Martie a. c., pe la orele 8 jum.—9 seara şi-a făcut apariţia în prăvălia mea patru indivizi în frunte cu d. Paul Oanea, care mi-a propus a-mi vinde două cuverturi, având nevoie a părăsi Iaşul imediat. Bineînţeles că am refuzat. M'a surprins f. mult starea de surescitare nervoasă a lui P. Oancea precum şi schimbarea portului (hainei), deoarece cunoscându-l de multă vreme că umblă cu suman naţional şi acuma era îmbrăcat cu palton. A doua zi dimineaţă ducându-mă în oraş am văzut în ziar atentatul asupra d-lui Bratu, şi deoarece în ziar spunea că printre atentatori se găsea şi unul naţional, mi-am dat seama că trebuie să fie P. Oanea, luându-mă după starea de surescitare în care se găsea Luni seara precum şi graba cu care vroia să părăsească oraşul şi să-mi vândă păturile. Mai având în vedere că cu câteva seri în urmă venise în localul meu tot cu un grup de indivizi şi printre discuţii am auzit şi injurii la adresa d-lui Bratu de care nu ştiam nimic atunci; dându-mi seama de aceasta după ce atentatul avusese loc. Faţă de toate acestea, m'a făcut să cred că între aceştia şi atentat este o strânsă legătură.

Cu respect,

NECULA NISTOR
negustor

Această declaraţie a fost înaintată poliţiei care l-a interogat pe Necula Nistor şi confruntat cu Oanea.

Insă acestei chestiuni se pare că nu i s'a mai dat curs rămânând probabil înmormântată.

Credem că la ora când vor apare aceste rânduri, Consiliul de Răsboiu care anchetează atentatul, va fi anunţat despre această nouă chestiune de acei care vor să dovedească tuturor că studenţimei naţionaliste nu i se poate pune în sarcină astfel de fapte.

STAREA D-LUI BRATU

IAŞI 8. — Astăzi dimineaţă medicii au declarat că starea d-lui Bratu este bună. Eri având temperatra 36,7 aşa că nu este nici un motiv de îngrijorare.

Tot eri s'a procedat la scoaterea firelor de la rănile căpătate. Restricţia pentru vizitarea d-lui Bratu se menţine. Acces au numai anchetatorii.

Eri după amiază a venit la clinică d. col. Munteanu prim comisar regal luând o declaraţie d-lui Bratu, declaraţie în care a dat relaţii asupra împrejurărilor în care s'a produs atentatul.

Declaraţia va servi anchetatorilor pentru cercetările de descoperire a autorilor atentatului.

OMUL DE SERVICIU AL RECTORULUI N'A RECUNOSCUT PE ATENTATORI IN PERSOANA CELOR TREI STUDENŢI

IAŞI 8. — La Consiliul de Războí continuă ancheta în legătură cu atentatul comis asupra d-lui Bratu.

Curierul d-lui rector, moş Grigore care în seara atentatului venea în urma rectorului şi care i-a dat primul ajutor şi totodată zărind şi pe atentatorii care fugeau, a fost reţinut două zile la închisoarea militară spre a i se da posibilitatea de a recunoaşte printre studenţii arestaţi pe cei trei atentatori. El a declarat că nu poate recunoaşte în cei arestaţi pe cei din seara atentatului, şi nu i-a văzut decât pe la spate. Ştie doar că unul din ei era înalt şi altul scund.

Faţă de aceste declaraţii, consiliul de răsboi l'a pus în libertate, rămânând la dispoziţia anchetatorilor.

Nin.

Baroul de Somes şi proporţionalitatea elementului etnic

DEJ, Martie. — Deunăzi s'a ţinut şi în localitate adunarea generală extraordinară a baroului avocaţilor de Someş, la ordinea de zi fiind de discutat şi modalitatea prin care barourile să-şi dobândească caracterul etnic românesc.

Consiliul baroului pregătise un aviz prin care arată că în judeţ avem 95% români. In barou 38 advocaţi români şi 37 minoritari; 19 stagiari români şi 18 minoritari.

Consiliul în avizul propus este de credinţă că, în mod evolutiv elementul românesc îşi va câştiga caracterul etnic.

D. avocat dr. Gh. Criste, arată că sunt avocaţi minoritari, cari obţin termene mai apropiate decât cele fixate în ordine şi aceasta se poate numai prin faptul că mituesc pe funcţonari.

D. avocat dr. Corin Valer a arătat că deşi consiliul constată în fapt că faţă de 95% români ce sunt în judeţ, nu avem această proporţie în Barou. *Deci propune ca pe cale legală să oprească intrarea avocaţilor minoritari în Barou.*

Avocaţii dr. Victor Munteanu şi dr. Micşa Iuliu internaţional-ţărănişti, au propus să se ia depe ordinea de zi astfel de chestiuni, pentru că n'ar interesa baroul. Adăugând că, problema discutată a fost propusă de către d. Istrate Micescu. Şi cum problema pusă de maestrul Istrate Micescu e contrară cu principiile democratice trebue să se treacă peste ea. Să ne oprim puţin asupra cavalerilor avocaţi inernaţional-ţărănişti. Cugetarea lor e lăsacă democratică.

In baroul de Someş 50% din avocaţi sunt evrei şi minoritari. Judecat în spirit românesc, cantitatea nu mai poate fi neglijabilă fiindcă e în funcţie de calitate. Căci dacă într'un oraş sau chiar în stat evreii şi alte minorităţi ar fi numai măturători de stradă, problema n'ar prezenta nici un pericol; când însă 50% dintre avocaţii unui barou sunt evrei, atunci lucrul se schimbă fiindcă acei 37 avocaţi minoritari represintă o tendinţă oarecare şi toată activitat... lor juridi.ă e îndreptată într'o direcţie anti-românească.

Politicianismul devastează biserica

Un preot sub iataganul democraţiei.

Orăşelul Moineşti din jud. Bacău e un ghetou în care evreii s'au înfipt ca torţelul pe trupul bietei Moldove. Orice respiraţie românească e sugrumată. Astfel, preotul Iconom Ştefan Dorneanu a făcut un parastas pentru eroii Moţa şi Marin.

Evreilor şi cozilor de topor fapta aceasta, li s'au părut că s'a cutremurat Sionul israelului. Imediat au făcut intervenţii şi presiuni pe lângă deputatul C. Păscăliu pentruca preotul să fie mazilit din eparhie. Deocamdată lucrurile nu ştiu până unde au ajuns.

P. S. Episcopul eparhiei Romanului însă, să nu îngenuncheze sub ameninţările iudeo-democraţiei devastatoare de credinţă.

Dacă memoriul preoţilor din cerc, a epitropilor, consiliului eparhial şi a locuitorilor nu prezintă suficientă garanţie, atunci Prea Sfinţite, ascultaţi plânsul nevinovat al celor şase copii ai preotului care imploră dreptate să nu-i lăsaţi pieirei.

Comisia interministerială de malarie

A fost instituită comisia interministerială de malarie sub preşedenţia d-lui dr. I. Costinescu, pentru elaborarea şi fixarea măsurilor necesare ameliorării situaţiei sanitare pe terenurile malarigene, şi compusă din domnii profesori dr. G. Zota, din partea ministerului muncii şi sănătăţii, Berceanu, subsecretar de stat la domenii, ing. Georgescu dela acelaşi minister, inspector general Ion Mihalache, directorul drumurilor, Rudolf Opreanu, directorul apelor şi dr. Cantemir Anghelescu, directorul general al sănătăţii.

Expoziţie anticomunistă la Berlin

BERLIN, 8 (Radio Central). — La hotelul «Kaiserhof», din Berlin, se pregăteşte o expoziţie internaţională «anti-comintern». Expoziţia e pusă sub conducerea căpitanului von Bahr.

La expoziţie vor participa 21 ţări. Italia şi Japonia vor trimite delegaţii oficiali, iar delegaţii celorlalte ţări vor avea un caracter particular.

După congresul agricol

Câteva din publicistica noastră a fost preocupată, la fel ca şi minţile înfierbântate ale Oficialităţii, de tâlmăcirea cuvintelor Regale rostite la Congresul Agricol.

Noi dela «Buna Vestire» care nu ne frământăm de dorul de a fi pe placul a ceia ce este «la ordinea zilei», ci de o dorinţă care părăseşte actualitatea, atunci când am prins suficient imaginea zilei prin minţile noastre luminate de «lumânările românismului», după ce am văzut prin ferestrele ochilor noştri «realitatea», ne refugiem în laboratorile noastre plămădite din visuri, înzestrate însă cu materialul nevoiei româneşti şi, acolo ne făurim în cuptorul năzuinţelor noastre, încă o «cărămidă» la zidirea unui Stat nou.

De aceia nu ne-am lăsat seduşi de a fi numai prezenţi şi în ton, ci am lăsat să treacă această «gălăgie vremelnică», această îngrijorare care durează numai o zi sau o săptămână, am lăsat să treacă acest foc de paie, ca să venim să ne turnăm gândul nostru de beton care reprezintă durabilitatea zilei de mâine peste cârpeala unui Stat, care crede că rezolvă agricultura Ţării printr'o moţiune pe care mi se pare a mai fi citit-o cândva, este aceiaşi moţiune cu un ton schimbat pe o arie prea cunoscută.

In Congresul Agricol s'au prezentat referate care dau dovadă cu prisosinţă că noi dispunem de o ştiinţă agronomică, aş putea spune Naţională.

Institutul de Cercetări Agronomice se lucrează metodic, ştiinţific, reuşind să prindă în obiectivele preocupărilor Technice toate fenomenele climatice, biologice, pedologice, fitotechnice, zootechnice etc., specifice regiunilor Ţării noastre.

Avem un material ştiinţific impunător, fructul muncii unor oameni pe care-i slăvim fiindcă au acest cult al muncii şi a căror nume este bine să fie pomenit, prof. Ionescu-Siseşti, Traian Săvulescu, Cornăţeanu, Sânlescu ş. a.

Alături de aceşti făurari avem o armată de technicieni. Ingineri agronomi, ajutaţi de agronomii de toate categoriile şi totuşi avem «producţia cea mai mică la hectar».

Decî?

Iată ce avea îndatorirea să lămurească acest Congres Agricol şi nu a lămurit. Agricultura înseamnă şi agricultori.

Agricultorii sunt aluatul pe care-l frământă spiritul politic nefast al acestei ţări.

Pentru a îmbunătăţi technica noastră agricolă şi a organiza valorificarea muncei ţărăneşti, acest lucru nu se poate face printr'un agricultor izolat, ci de toţi agricultorii organizaţi şi solidari.

Dar această organizare economică are un viciu prea bine înţeles, acela că este protivnică Statului politic electoral.

Conducătorul acestei obştii agricole trebuie să fie un ing. Agronom, conducătorul unei uzini în care lucrătorii îşi au fiecare motoarele proprii producătoare de energii şi valori, care este bucata de pământ; o organizaţie muncitoare, productivă cu ţeluri şi sforţări comune raţionalizate.

Organizarea morală în funcţie de muncă, — Organizarea aceasta înseamnă autentificarea intereselor ţărănimii, înseamnă regăsirea unui făgaş de realizări, pe care-l caută astăzi prin voturi, prin primării, prin toate surogatele epistolare şi formalistice, interese care nu-şi găsesc rezolvarea decât în organizarea muncii care disciplinează, elimină tot ce este neputincios, cultivă tot ce este hărnicie.

Printr'o organizare obştească şi după un plan raţional de muncă, făcut de inginerul agronom, ne poate duce la o producţie mai mare, la o calitate stabilită, la o varietate şi adaptare în producţie, la o industrie agricolă, la o utilizare mai raţională a braţelor şi a timpului şi, s'ar putea clădi astfel un sat nou, o comunitate, o obştie muncitoare, cu un credit propriu, un utilaj, cu o şcoală, cu o biserică, un spital, un cămin cultural, cu tot ceeace lipseşte astăzi satului care îşi condiţionează progresul în funcţie de buna stare economică.

Dar vai, aceasta înseamnă distrugerea Statului politic care nu solidarizează ci destramă, nu soluţionează ci amână.

Şi acest Congres agricol nu a putut să ne dea mai mult decât ne poate da o mentalitate oficială, chiar ideile bune au trebuit să se însăilese la înaltă oficială care conducea cu interesele ei acest congres.

In «Buna Vestire», din ajunul Congresului am scris (fără să vreau) de concepţia nouă care trebuie să străjuiască şi să tămăduiască acest mare bolnav, «Agricultura».

Tutorele acestui «bolnav» este Statul care nu lasă chirurgului, libertatea de a face operaţia ori cât de dureroasă pentru un moment, însă tămăduitoare.

Acest chirurg este inginerul Agronom.

Agricultura noastră, este dată pe mâna babelor care o oblojesc însă care nu o vindecă.

Cuvântul Regal ne-a dat pilda şi înţelegerea unei concepţii noui, şi la lumina acestei pilde vom defila câteva aspecte din gândurile noastre şi de ai la această gazetă.

Congresul Agricol nu ne-a dat mai mult decât ne aşteptam.

VIRGIL GAVRILESCU

Adunarea generală a Asoc. generale a medicilor veterinari

Şedinţa deschiderei

Sâmbătă dimineaţă a avut loc în amfiteatrul „Institutului Naţional Zootehnic" adunarea generală a „Asoc. medicilor veterinari" sub preşedinţia d-lui dr. Ionescu Brăila preşedintele asociaţiei.

In asistenţă remarcăm pe d-nii: ministru Mihail Berceanu, prof. Parhon, Niţescu, Călugărescu, Deleanu, Grinţescu, Udriski, Lalu, Slavu, Ciucă, R. Vlădescu, Drăcea, general Haţegan, A. Veclin, Pascu, etc. etc.

Şedinţa se deschide cu comemorarea a 10 ani dela moartea prof. I. Atanasiu, care — spune d. Ionescu Brăila — şi-a arătat străduinţele lui pentru laboratorul de fiziologie şi prin lucrările sale se situiază pe linia marilor profesori şi cercetători din Occident.

Mai departe, d-sa, propune ca asociaţia va lua iniţiativa de a aduna toate operile acestui mare dispărut într'un singur volum ce nu va trebui să lipsească din nicio bibliotecă ştiinţifică.

D. MIHAIL BERCEANU, aduce salutul d-lui ministru Sassu şi urează congresului spor la lucru.

Trecându-se la activitatea asociaţiei d. Ionescu Brăila — preşedinte, arată că venitul important al căminului a fost vărsat la Casa de Depuneri, în comptul asociaţiei pentru împrumut ce s'a contractat la aceeaşi administraţie.

Mai departe d-sa spune că prin multe stăruinţe a obţinut eftenirea serului antipestos cât şi numirea a 50 noui medici veterinari, înscriind în buget încă 30 de posturi.

In ceeace priveşte igiena şi combaterea boalelor infecţioase, s'au înfiinţat laboratoarele de bacteriologie veterinară şi s'au construit anexele Institutului Pasteur.

Deasemeni s'au decernat titlurile de membru onorific al asociaţiei, d-nilor profesori Lèclainche Hopday, Staug, Osterstag şi Bisanti, care s'au distins prin remarcabile lucrări ştiinţifice.

Mai departe, d-sa spune că legea pentru organizarea agriculturei, tinde să ia atribuţiunile medicilor veterinari în îndrumarea zootechniei, motiv pentru care recomandă rezistenţă şi opoziţie serioasă tuturor membrilor.

D. prof. VECHIN face darea de seamă asupra activităţei asociaţiei din care spiculm: înfiinţarea de laboratoare bacteriologice veterinare la Constanţa şi Craiova; participarea membrilor la congresele din Leipzig; rapoarte şi comunicări ştiinţifice în legătură cu zootehnia.

Au mai vorbit d-nii prof. Iorgu Petrovici, M. Drăcea, I. Lupaş, iar în şedinţa de după amiază d-nii prof.: P. Lungu, Justin Braghină, Gh. Manolescu, Rădescu, Ştefan Popescu, etc.

In şedinţa următoare d. lt. dr. Ilie Popescu, vorbeşte de cercetările experimentale asupra Glucozei şi alcoolul ca factori energetici în dinemica musculară", arătând influenţa lor asupra valoarei de energie a animalelor.

Se procedează apoi la alegerea de noui membri, Au ieşit cu majoritate de voturi d-nii doctori veterinari: prof. Constantinescu, Gh. Manolescu, Ignat Pascu, Petre Lungu, Grig. Brătescu, Vasile Cristea, Ştefan Tosie, după care se citeşte următoarea:

MOŢIUNE

Adunarea generală a Asoc. medicilor veterinari, întrunită în şedinţa dela 6—7 Martie 1937, ascultând raporturile şi discuţiunile ca e au avut loc şi din care a reeşit că salarizarea actuală este absolut insuficientă, iar timpul necesitat pentru pregătirea a medicilor veterinari cere 18 ani de studii, iar medicii veterinari neputând ocupa funcţiuni înainte de etatea de 27 ani, cere:

Să se menţină actualul sistem de salarizare, care se compune din leafă şi gradaţie; leafa de bază să fie 10.000 lei lunar.

Coeficientul de gradaţie să se menţină cel prevăzut de legea actuală de organizare adică de 25% din leafa de bază.

Numărul gradaţiilor să se menţină la cinci; iar pentru cei ce au făcut războiul să se acorde încă una.

Salarizarea să fie uniformă pentru toate categoriile de medici veterinari de circumscripţie, judeţ, oraş, abator, punct de frontieră etc.

Limita de vârstă pentru pensionarea medicilor să fie stabilită la 62 ani.

După votarea moţiunei de mai sus adunarea generală anuală a luat sfârşit.

Pacamb.

Asistenţa funcţionarilor publici tuberculoşi

Am anunţat la timp hotărârile comisiunei dela ministerul muncii şi sănătăţii însărcinată cu modificarea legii sanitare, pentru a li se acorda funcţionarilor publici bolnavi de tuberculoză asistenţă medicală.

CE PREVEDE ART. 87 MODIFICAT

Salariaţii din serviciul Statului, Caselor Autonome, judeţelor şi comunelor care după cel puţin un an dela intrarea în serviciu, sunt constataţi bolnavi de tuberculoză, au dreptul la un concediu de 3 ani cu salariul întreg; acest concediu se va prelungi cu încă doi ani cu salariul jumătate. Cuantumul sumei plătite funcţionarului nu va putea depăşi 10.000 lei lunar.

In tot timpul concediului, funcţionarii bolnavi vor fi internaţi în mod obligatoriu, în contul salariului lor lunar, într'unul din sanatoriile puse sub controlul Ligii pentru combaterea tuberculozei. Salariatul care refuză a fi internat în sanatoriul ce i se va indica de către Liga pentru combaterea tuberculozei, pierde beneficiile acordate prin prezenta lege şi e posibil de aplicarea art. 23 din statutul funcţionarilor publici.

Concediile se vor acorda pe câte 6 luni şi se vor reînoi pe bază de constatare medicală până la maximul prevăzut mai sus.

Bolnavii nu vor putea fi reprimiţi în serviciu, decât numai în urma unei examinări, prin care să se constate inactivitatea leziunilor şi că nu mai prezintă nicio primejdie de contagiune.

Asiguraţii constataţi bolnavi de tuberculoză, ce intră în cadrul legilor de asigurări sociale de orice fel, vor fi internaţi şi întreţinuţi pe socoteala instituţiei respective.

Prin acoperirea sarcinei cu întreţinerea în sanatorii a asiguraţilor, Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, va percepe dela fiecare membru asigurat o cotizaţie specială de 2 lei săptămânal suportată în părţi egale de patron şi salariat.

Meseriaşii patroni şi comercianţii patroni vor contribui, pentru îngrijirea lor, cu o cotizaţie fixă de 2 lei săptămânal.

Congresul proprietarilor de auto-camioane

Ziua I-a. — Discursul d-lui D. R. Ioaniţescu

Eri dimineaţă, în sala cinematografului „Odeon" au început desbaterile congresului proprietarilor de auto-camioane din întreaga ţară.

Congresul a fost deschis de d. preşedinte *Titu Georgian*, care mulţumeşte pentru încrederea ce i s'a arătat, fiind ales pentru a doua oară preşedinte. Mai departe arată sacrificiile ce le-au făcut participanţii, mai ales cei din provincie, cari au venit şi cu câte un autocamion.

Se trimit telegrame: M. S. Regelui, d-lui Gh. Tătărescu şi d-lui R. Fransovici, ministrul comunicaţiilor.

D. ION POPESCU a arătat imensele servicii ce se aduc ministerelor: armatei, comunicaţiilor şi finanţelor, fără ca conducătorii acestor departamente să le vină în ajutor.

D. N. ROZOREA - SIBIU, printre altele spune: „Deoarece noi nu avem consilii de administraţie şi nu plătim jetoane grase, nu numai că suntem lăsaţi în voia soartei de către auto rităţi, dar suntem chiar persecutaţi, luându-ni-se pâinea dela gură".

D. TITU GEORGIAN, preşedinte, expune pe larg modul cum au fost gătuiţi, dându-se concesiunea aproape a tuturor traseelor C. F. R.-ului şi aceasta printr'o lege cu un articol unic, ce s'a votat în anul 1934. Mai departe arată cauza tuturor neajunsurilor ce li s'a făcut proprietarilor de auto-camioane, a fost contractul dintre CFR şi «Grupajul Român», recte Hönig et Lazăr, care contract a dat naştere imensului scandal din ultimul timp.

Cere liberă circulaţie pe şoselele ţării, în schimbul unei taxe raţionale.

D. senator SAMOIL cere ca eliberarea cărţii de capacitate pentru un nou meseriaş să se discute într'o comisie formată din proprietarii de auto-camioane şi nu de alte persoane care n'au nimic comun cu breasla automobiliştilor.

DISCURSUL D-LUI D. R. IOANIŢESCU

D. D. R. IOANIŢESCU, fost ministru, a arătat enorma greşală ce a făcut statul votând legea din 1934 dând CFR-ului concesiunea traseelor, cu un cuvânt dreptul de monopol. *Propune ca proprietarii de auto camioane să atace legea prin Casaţie, deoarece dreptatea este de partea lor, atât din punct de vedere juridic, cât şi din punct de vedere social.*

Mai departe arată rolul ce-l vor juca autobuziştii şi autocamioniştii într'un viitor război, dând exemplu, ultimele manevre, când rechiziţia de auto-vehicule s'a făcut numai dela particulari şi nu dela CFR.

In al doilea rând arată pierderea ce a suferit statul — ministerul de finanţe — deoarece statul încasa anual 1.400.000 lei dela autobuzişti şi auto-camionişti sub formă de diferite taxe. Arată cum această problemă a fost rezolvată de celelalte state din Europa şi numai în Germania există monopol, dar nu în favoarea statului, ci în a breslaşilor.

D. GEORGIAN mulţumeşte d-lui D. R. Ioaniţescu şi celorlalţi participanţi care au dat o deosebită atenţie problemei auto-camioniştilor. Declară apoi închise desbaterile.

Congresul şi-a continuat lucrările în cursul dimineţii de azi.

I. I. C.

Promovarea intereselor româneşti în industrie şi comerţ

Delegaţia economică a guvernului a luat unele măsuri, în parte cunoscute, cari cer protejarea elementului românesc, respectiv încurajarea firmelor româneşti industriale sau comerciale, prin acordări de avantagii de cari nu se vor bucura alte firme. Aceste avantagii vor decurge până când firmele româneşti vor avea posibilităţile necesare, de a concura sub toate formele. Dealtcum, un nou serviciu înfiinţat pe lângă direcţia importului, nu are decât scopul bine precizat, de a controla activitatea comercială şi industrială pentru cei cari solicită import.

IN CENTRELE COMERCIALE ŞI INDUSTRIALE EVREEŞTI, SE VOR ÎNFIINŢA ŞI FIRME ROMÂNEŞTI.

Ca prim pas pentru promovarea intereselor româneşti în comerţ, oficiul de control de pe lângă direcţia reglementării comerţului exterior, a fost însărcinat să studieze situaţia fiecărui centru industrial şi comercial din ţară, din punct de vedere românesc.

Unde există firme româneşti înăbuşite de concurenţa ovreiască, vor fi încurajate, prin avantagii cari le vor aduce în posibilitate de a concura şi de unde nu există, firmele româneşti noui înfiinţate, se vor bucura de aceleaşi avantagii.

Cote noi la import pentru firme străine, nu se vor acorda.

SANCŢIUNI

Exista o lege care protejează elementul românesc în întreprinderi.

Cu toate măsurile luate, mai mult sau mai puţin în serios, majoritatea întreprinderilor nu se sinchisesc.

Ministerul de industrie a ţinut să aducă la sentimente mai bune, prin sancţiuni noui: suprimarea drepturilor de import. In parte, total, pe un anumit timp sau pentru totdeauna, aceste sancţiuni se vor aplica după gravitatea faptei.

INFORMAŢIUNI

Azi Luni 8 Martie ora 8.30 seara, are loc la sediul circ. 16 «Frontul Românesc» din str. Agricultori No. 11, a şaptea conferinţă a cercului de studii de pe lângă această organizaţie.

Va vorbi d. Dr. Gh. Bănescu despre: «Boalele sociale». Conferinţa va fi prezidată de d. prof. Dr. Ion Jianu

Diecţia mişcării C. F. R. a hotărât ca halta Topliţa situată pe secţia Basarabeasca-Cetate Albă între sţia Arciş şi halta Pais să fie deschisă pe lângă tariful de călători şi pentru cel de bagaje, mesagerii.

«Sindicatul rural de magazie sătească din com. Baimaclia jud. Cahul a înfiinţat o «Magazie sătească» în scopul ridicării economice a păturii ţărăneşti.

Adunarea parohială a bisericii Oborul Vechi din Capitală, este *convocată Duminică 14 Martie 1937, orele 11½, în biserică, pentru a alege Consiliul şi epitropia parohială. Fiind a doua convocare, se ţine cu orice număr de membri.*

In cursul săptămânii serviciul de studii al municipiului Bucureşti va prezenta spre aprobarea principială a d-lui Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei proiectul de buget pe anul 1937-1938.

Citiţi cu voluptate!
Fortul 13
cel mai mare roman al anului
şi
FENOMENUL ENGLEZ
cea mai mare carte de eseuri a anului
de
DRAGOŞ PROTOPOPESCU
Cărţi boicotate cu frenezie de evrei, câini şi toţi idioţii stângei

Piedici în calea cooperativelor de meşteşugari

Cooperaţia privită ca o gândire economică se încadrează în sistemul capitalist, cu deosebire că în societăţile capitaliste predomină capitalul, iar în societăţile cooperative predomină persoanele. Cooperaţia având la bază solidarismul şi emanciparea clasei muncitoare urmăreşte să aducă servicii membrilor aderenţi, spre deosebire de industria capitalistă care urmăreşte câştig şi distrugerea micei industrii.

Legea cooperaţiei, modificată succesiv, a avut în vedere aproape exclusiv agricultura şi aproape de loc şi producţia micei industrii — meseriaşii.

Meseriaşul sau micul industriaş este definit de legea Camerilor de muncă, legea pregătirei profesionale şi a meseriilor şi, recent, prin anteproectul Institutului de credit meşteşugăresc, în sensul că meseriaş este acela care întrebuinţează în atelierul său până la 10 salariaţi sau cel mult 20 . P.

Prin înfiinţarea Creditului meşteşugăresc se dă o mare importanţă cooperativelor formate de meseriaşi prin care se finanţează meşteşugari cu credite pentru: **producţie, înzestrare** cu unelte, scule şi maşini.

Meseriaşii, sub impulsul Creditului meşteşugăresc, au început să se organizeze în cooperative; unele din ele sunt pătrunse de un vibrant naţionalism.

Dar între iniţiativă şi realizare s'a interpus „calvarul", piedicile puse de o instituţie medievală numită **„Centrala cooperativelor de organizare, îndrumare şi control.** Pentru înfiinţarea unei cooperative este neapărat nevoie de „avizul" şi „aprobarea" statutelor tip, notaţi tip, ale centralei. In tot statutul cooperativa îşi manifestă numai scopul şi forma, care în cooperativele de meseriaşi sunt de **„muncă** şi **producţie**, iar în actul constitutiv îşi fixează numărul membrilor; capitalul subscris, primul vărsământ şi ratele următoare, consiliul de administraţie şi cenzorii. Restul normelor sunt prevăzute în statutul tip. Centrala printr'o greşită interpretare găseşte cu cale să dea directive exacte ca în breslele medievale. Exemplu: In Arad, unei cooperative de meseriaşi îi ordonă să-şi mărginească raza de activitate numai în oraşul Arad şi 25 km. împrejur, iar conform kolhozului sovietic **„să-şi restrângă sfera operaţiunilor de oarece o cooperativă de producţie nu poate** reuşi atacând deodată toate ramurile (de producţie N. R.). Unei cooperative de meseriaşi din Bucureşti i se răspunde scurt: **înglobaţi-vă membrii în alte cooperative** (? nu există) **din Bucureşti**, iar în mod discret i s'a recomandat o cooperativă în formaţie „Arcadia", compusă din: arhitecţi, antreprenori şi ingineri, adică tocmai acei necoprinşi în legea meseriilor şi pentru cari nu se înfiinţează Creditul meşteşugăresc.

Ceea ce a surprins pe unii cunoscători în ale cooperaţiei este necunoaşterea de către organele centralei a noţiunilor: producţie şi muncă, noţiuni pentru cari studenţii Academiei comerciale din Bucureşti cad la examenele de cooperaţie, politică socială şi economie naţională. Dar „Centrala" se pune şi în altă falsă situaţie. Cooperaţia are principiul „porţilor deschise" sunt organisme economice născute din libera voinţa a asociaţilor, cu esclusivitatea patronatului comercial.

Centrala de organizare, îndrumare şi control, înţelege patronatul meşteşugăresc tocmai invers.

Meseriaşul este prin definiţie patron industrial şi numai acei cari întrebuinţează un număr redus de salariaţi — zece — sau o forţă motrică — douăzeci. — Şi atunci se pune întrebarea: de unde imixtiunea centralei în darea directivelor când din două exemple se evidenţiază că nu cunoaşte structura meseriilor?

Ministerul muncii şi cooperaţiei cred că are de spus un cuvânt: Nu pot lăsa oameni simpli să conducă o complexitate de interese ale unui ram important din economia naţională şi trebue să facă să înţeleagă „Centrala" de adevăratul ei rol „să observe obiectiv păstrarea principiului cooperatist şi să nu se amestece acolo unde nu pricepe ce este o cooperativă de muncă sau producţie meşteşugărească.

IOAN GH. ILIESCU

Gradul de pregătire al aviatorilor civili

(Continuare din pag. I-a)

aviator; şi numai atunci folosirea avionului ajunge la o neatârnare îndestulătoare faţă de condiţiunile atmosferice. Iar siguranţa sborului şi neaârnarea de condiţiunile atmosferice sunt cerinţele de bază ale oricărui sbor serios. Deci şi ale exercitării raţionale şi intense a turismului aerian, care face parte în mod exclusiv dintre preocupările aviaţiei particulare.

De aceea, socotim dovedită până la evidenţă teza că:

unul din idealurile aviaţiei particulare — chiar dacă ea şi-ar mărgini activitatea numai la cadrul restrâns al turismului aerian — trebue să fie neapărat de a da piloţilor săi o pregătire cât mai temeinică.

Noi, însă, concepem aviaţia particulară ca având — mai ales şi numai atât cât i se cuvine — şi o funcţiune mare a naţiunii, prin ajutorul însemnat pe care ea este chemată să-l dea apărării aeriene. In mentalitatea noastră, pregătirea piloţilor amatori trebue să meargă mai departe, să intre în domeniul cunoştinţelor de folosire a aviaţiei în războiu; şi să nu se oprească decât acolo, unde calităţile materialului său îi desemnează graniţa extremă.

Intr'adevăr, ce este un pilot de războiu? Un luptător care se foloseşte de avion pentru îndeplinirea misiunilor sale. Prin urmare, un pilot de războiu este un specialist militar, altoit pe un desăvârşit sportiv al aerului. Căci rendementul maxim al militarului nu se poate dobândi decât dacă spiritul lui se concentrează exclusiv pentru îndeplinirea misiunii militare, — sborul fiindu-i o acţiune perfect reflexă, comandată din străfundul fiinţei sburătorului.

Atunci de ce aviaţia particulară, menită să creeze sportivii aerului, ar trage o linie de hotar între pregătirea dată de ea şi surplusul de cunoştinţe militare, ce l-ar sta la îndemână să dea aviatorilor săi?

De ce ar refuza ea să se înnobileze prin îndeplinirea unei funcţiuni din apărarea aeriană, atunci când această activitate nu ar fi decât un joc mai mult pentru sportul aerian, un punct de atracţie şi de întrecere pentru piloţii săi?

Şi de ce nu şi-ar crea ea un piedestal etic, justificând contribuţia materială a statului şi a cetăţenilor lui, grupaţi în asociaţiuni aeronautice, printr'o folosire a acestor contribuţiuni tocmai pentru binele suprem al colectivităţii naţionale?

Acestea sunt principalele motive pentru cari noi credem că aviaţia particulară nu poate lăsa dintre ţelurile sale esenţiale năzuinţa de a da piloţilor aviatori creaţi de ea o pregătire cât mai vecină cu PREGATIREA DE RAZBOIU.

Posibilităţile şi gradul de înfăptuire ale acestui ideal vor fi examinate la timp, în cursul studiului pe care l-am întreprins.

GEORGE ŢINTA

Debandada din căminele de ucenici

Căminele noastre de ucenici se sbat într'o indiferenţă a conducătorilor lor — de neînchipuit. Dacă ar fi numai indiferenţa celor obligaţi să îngrijească de tinerele vlăstare, vina încă nu ar fi trecută cu vederea. Dar ceiace atrage atenţiunea şi revolta celor ce cunosc adevărata stare a acestor aşezăminte, este completa rea administrare.

Căminele noastre de ucenici sunt lăsate la discreţia directorilor lor, care dispun de fonduri şi utilizează alocaţiile la bunul lor plac.

Ucenicii trăesc o viaţă neomenească. Fără a li se da hrana la care au dreptul, ei sunt obligaţi să accepte tratamentul directorilor atotputernici şi nesusceptibili de orice tragere la răspundere.

Noi ştiam că d. secretar general al ministerului muncii, d. Petre Alexandrescu Roman, a dat ordine precise ca funcţionarii însărcinaţi cu conducerea căminelor să intre în legalitate şi să se întrebuinţeze fondurile fără a se mai practica volatilizările de până acum.

A trecut însă foarte mult timp şi dispoziţiile d-lui secretar general nu se respectă; iar ucenicii sunt chinuiţi în acelaşi tratament rău.

Cerem ca directorul general al muncii să aplice ordinele primite şi să supravegheze căminele cu toată atenţiunea.

Ucenicii au dreptul la ocrotirea pe care le-o conferă legea — ocrotire care nu trebue uitată aşa uşor de către funcţionarii obligaţi să aplice ordinele.

ULTIMA ORA

Descyiderea navigaţiei între Călăraşi-Silistra

Cu începere dela 1 Martie a. c. se redeschide navigaţia între Călăraşi-Silistra.

In consecinţă toate staţiile vor primi transporturi de mărfuri în trafic combinat C.F.R. cu N.F.R. pentru portul Silistra cu tranzitare prin portul Călăraşi.

Staţia Călăraşi-Port va expedia toate mărfurile — destinaţie pentru portul Silistra sau tranzit Silistra — ce are în magazie.

Numirea d-lui consilier A. Filitti în „Comitetul Financiar" C. F. R.

Se aduce la cunoştinţa organelor CFR. că, Consiliul de administraţie CFR., a desemnat în Comitetul Financiar CFR. pe d. consilier A. Filitti în locul d-lui consilier T. Marian, al cărui mandat de membru în Consiliul de administraţie CFR. a expirat.

Măria Sa Marele Voevod Mihai, complet restabilit, şi-a reluat toate ocupaţiunile

Lovituri în coastele guvernului

Adunarea extraordinară a universitarilor şi reprezentaţia extraordinară a ţărăniştilor dela Sidoli

După discursul d-lui Dinu Brătianu care a bătut cu pietre două ore jumătate perspectiva unei nouă guvernări liberale, nourii timidei opoziţii ţărăniste, s'au adunat la orizont pentru «o ultimă reprezentaţie de adio».

Dar faptul cel mai important al zilei, pe care Dumnezeu a hărăzit-o pentru linişte şi odihnă, a fost adunarea extra-ordinară a profesorilor universitari din ţară. (Se pare că discursul preşedintelui partidului liberal, a răspândit iradiaţiuni provocătoare de furtună şi de ploaie, ca strachina miraculoasei d-şoare Mărăcineanu).

Protestele universitarilor, dar mai ales moţiunea înaintată onoratului guvern, alcătuită în stilul celui mai vehement protest, pune cabinetul Tătărăscu, angajat de o săptămână într'o luptă de indoctrinare cu partidul, într'o şi mai dificilă situaţiune. Căci universitarii au jurat să nu mai calce pragurile academice în cazul când proectul legii de reformă universitară va fi votat în forma ultimelor redactări.

Şi universitarii în majoritate sunt membri în partidul liberal. Deci d. Tătărăscu personal este insultat a doua oară în curs de patru zile, de propriul său partid, făcându-i răni adânci în carapacea guvernării, care-i pot fi mortale.

D. GH. TATARASCU

CIRCUL DELA IAŞI

In timp ce arena politică este ocupată de serioase frământări în Capitală, afară pe estrada vieţii politice partidul naţional-ţărănesc îşi exhibează numerile sale oportuniste.

Reprezentaţia extraordinară dela Iaşi, anunţată sub înaltul patronaj al d-lui Mihalache, după ce suferise între timp şi amânări, tocmai în vederea participării unor numere mai serioase, rămâne doar spectacolul obicinuit de circuri, în care se obicinuiesc demonstraţii cu hipopotami, pantere, jaguari şi urşi polari.

Gruparea oportunistă, *cu mari atacuri la succesiune* **a înfipt şi ea o lance în rinocerul doborât al guvernării liberale.**

D. Potârcă a făcut discriminări, d. Gafencu incrimi nări, iar d. Costăchescu a intrat deadreptul în polemică

***Corul naţional-ţărănesc a stăruit în deosebi* asupra revizuirrii mentalităţii, în raport cu nouile îndatorări naţionale.**

Acest număr special, a fost cam greu de înteles, dar lumea a aplaudat închipuindu-şi că. Costăchescu vorbeşte pentru alţii sau în tot cazul pentru altă lume.

STILEX

Cinci ani dela moartea lui Briand

Un titlu citit alaltăeri în «Adevărul» m'a făcut să tresar. Se scria acolo — alb pe negru — şi se repeta şi în cursul notiţei, ca să nu creadă cineva că-i o greşală de tipar: *«zece ani de la moartea lui Briand»*.

Bieţii ignoranţi. Oamenii aceştia, care ne iau de sus şi nici nu ştiu măcar când le-a murit magistrul. Căci Briand, celebrul tenor genevez pretitulescian, a murit abea de *cinci ani*.

«Les morts vont vite» spune francezul. Bietul Briand, l-au uitat până şi domnul Kalman şi domnul Brănişteanu.

A murit de cinci ani şi parcă ar fi murit de o sută. Cine mai vorbeşte de el? Cine-i mai ştie numele? Cine şi mai aminteşte de glasul său cu sonorităţi de violoncel?

Fireşte cenuşa istoriei acoperă iute şi pe cei mari şi pe cei mici. Sunt totuşi personalităţi de pe care — la un moment dat — cenuşa se risipeşte. Nu cred că vălul uitării se va ridica vreodată — spre laudă — de pe umbra fostului ministru de externe al Franţei.

Demagogii, jongleurii, politicienii cu fraza sonoră nu lasă dâră în istorie.

Cu toate acestea, Aristide Briand a personificat o epocă. Epocă de ignoranţă, de lipsă de omenie şi de caracter. Epocă ce se stinge încet dar sigur sub ochii noştrii: *epoca plutocraţiei parlamentare.*

Fireşte Aristide Briand avea şi calităţi, calităţile epocei sale. Era şiret ca o vulpe şi guraliv ca vrăbioi. Simţea de unde bate vântul în cloaca parlamentarismului francez. Avea antene— celebrele lui «antene» — care-i îngăduiau să se orienteze prin furnicarul culoarelor parlamentare ca fiara în junglă şi să găsească sonorităţile adequate momentului în incinta căzută atât de jos, încât peste câţiva ani va cădea robită dubioaselor încantaţiuni judaice.

Cu aceste calităţi şi defecte Briand a fost zeul timpului său. Ce carieră fantastică! Abea pe la patruzeci de ani obscurul avocat şi agitator socialist îşi ia zborul. După afacerea Dreyfus, pe vremurile lui Combes, apare în cameră Aristide Briand ca să evolueze — asemeni lui Millerand, lui Viviani — de la socialism la o confortabilă poziţie de centru care-i permite să fie la guvern şi cu dreapta şi cu stânga şi cu centrul.

De nenumărate ori prim ministru, de şi mai multe ori ministru, Aristide Briand a putut fi şase ani neîntrerupt ministru de externe al Franţei. Numai d. de Vergennes, Talleyrand, Delcassé au atins, în ultimii o sută cinzeci de ani ai istoriei franceze, asemenea ameninţătoare recorduri.

Ce a rămas depe urma lui Briand? Din ideile lui, din proectele lui, din discursurile lui? Poate o singură frază, frumoasă e drept, pronunţată în 1921, la prima conferinţă de limitare a înarmărilor navale, la Washington: «La France, messieurs, c'est un beau pays honnête et chic».

Dar în schimbul acestei fraze Franţa a pierdut, pe atunci la Washington, rolul de mare putere navală iar apoi, sub ministeriatul său, rolul de putere dominantă în Europa.

Căci, pentru tratate, pacte, securităţi colective şi alte asemenea bazaconii Aristide Briand a părăsit toate garaţiile reale ale victoriei franceze. Rând pe rând Franţa a părăsit Ruhr-ul — e drept că această operaţie a fost începută de d. Herriot — a renunţat la reparaţii, a părăsit Renania.

Acum a rămas cu tratatele, cu pactele, cu securităţile dar... are în faţă Reichul lui Hitler. Amintirea lui Briand să ne înveţe şi pe noi de ce trebue să ne ferim. Să ne ferim de iluzii, de încrederea absolută în tratate, în pacte, în pacea eternă şi indivizibilă, în securitate colectivă. Să fim conştienţi că singura garanţie a graniţelor noastre stă în noi, în armata noastră, în sângele nostru, în sufletul nostru.

Şi să ne mai ferim de iluzionişti, de jongleuri, de oratori, de pactomani. E o speţă de oameni periculoşi.

PAUL MIHAIL.

Majorarea cotizaţiei pentru Casa de Credit C.F.R. dela 0,50 la sută la 2 la sută

Modificarea art. 7 din Legea Casei Autonome C.F.R.

ARTICOL UNIC. Aliniatul 3 şi 4 ale articolului 7 din legea Casei Autonome CFR. pentru ocrotirea şi ajutoarea personalului CFR, promulgată cu înalt Decret Regal No. 1472 din 30 Aprilie 1930, se modifică precum urmează.

Art. 7 aliniatul III, o reţinere de 2% din salariul întregului personal al regei Autonome CFR şi al Direcţiei Generale pentru ocrotirea şi Ajutorarea Personalului CFR, va spori fondul Casei de Credit şi Economie CFR.

Aliniatul IV. Această reţinere constitue economia proprie a personalului şi se restitue, împreună cu dobânzile aferente, numai în cazul când nu mai face parte din cadrele active ale Regiei Autonome CFR, sau Direcţiuni Generale pentru Ocrotirea şi Ajutorarea Personalului CFR. precum şi în cazul când, fiind pensionat, enunţă la calitatea de membru.

In caz de deces, economiile se restitue urmaşilor legali.

Agresiunea dela Iaşi

Am înfierat atentatul dar nu ne-am grăbit să tragem conclusii din presupuneri neîntemeiate.

Faptele ne-au confirmat pe deplin.

Din zecile de arestaţi au rămas numai cinci: Ilie Stâncă, Dimitrie Carp, Vasile Zizu, Pamfil Burbuzan şi Gheorghe Gheorghiţă.

«In declaraţiile repetate ce li s'au luat, ei au arătat modul cum şi-au petrecut timpul în ziua de 1 Martie, începând dela ora 1 d. a. şi până noaptea la ora 12, când au fost arestaţi.

«Confruntaţi cu martorii propuşi, arestaţii şi-au stabilit cu precizie alibiul. Totuş, ei continuă să fie deţinuţi, datorită petei de sânge găsită pe haina studentului Carp, fapt care este un mare semn de întrebare pentru anchetatori. Cu toate efortarile depuse,, se pare că cercetările, deşi se împlineşte o săptămână, n'au dat nici un rezultat».

Aceasta o anunţă chiar «Universul».

Sau astăzi şi rezultatele analizei petei de sânge sunt cunoscute.

Pata este prea veche pentru a mai putea fi identificată grupa sangvină.

Intre timp haina a fost şi spălată aşa că analiza n'a dat nici un rezultat.

Deaaltfel toată larma cu analiza a fost fără mare bază ştiinţifică. Dăm în altă parte a ziarului un interesant articol care lămureşte obiectiv această chestie.

Ziarele care s'au grăbit să anunţe că analiza a stabilit că «pata este făcută cu sângele d-lui Bratu» nu numai că au minţit cu neruşinare dar au spus şi o imensă prostie, căci o asemenea stabilire este imposibilă ştiinţificeşte.

Aşa dar la o săptămâna situaţia e următoare:

1) Nu au fost identificaţi criminalii:

2) Nu s'a stabilit cel puţin în linii generale că ar studenţi.

Accident de autobuz la Gilău

Autobuzul CFR., care face curse pe traseul Cluj-Oradea, la intrarea în comuna Gilău, venind dinspre Huedin, a intrat în şanţul şoselii din cauza unui viraj greşit.

In manevra aceasta greşită s'a izbit de zidurile clădirii florăriei fabricei de spirt.

In maşină se aflau 14 călători. Dintre aceştia 5 au fost răniţi. Unul este mai grav rănit cu coastele rûte. Acesta a fost internat în Sanatoriul Parc din Cluj. Restul călătorilor răniţi mai uşor, au fost îngrijiţi de medicul CFR.

Taxatorul de serviciu, Napau Iosif, a scăpat cu o rană mai uşoară.

Pagubele materiale se ridică la 40000 lei perntu autobuz şi 10000 lei pentru florărie.

Vinovăţia toată o are şoferul Goia Constantin care mergea cu 85 km. pe oră din cauză că era beat.

Aşa spun cei cari au fost de faţă. Şeful de post respectiv şi organele cfr. au deschis o anchetă.

Ofiţerii bulgari se leapădă de masonerie

Ofiţerii de rezervă bulgari, întruniţi în şedinţă extraordinară în saloanele «Cercului Militar» din Sofia, conduşi de generalul Şcoinov şi având ca preşedinte de şedinţă pe generalul* Basilcov, *au hotărît excluderea din cadrele lor a tutulor ofiţerilor masoni.

***Astfel toţi ofiţerii prezenţi au fost obligaţi, fie să deu o declaraţie că* nu sunt masoni *fie să părăsească* «Uniunea».**

Generalul* Şcoinov *preşedintele* ofiţerilor de rezervă bulgari, *este în acelaş timp şi conducătorul* «Cămăşilor negre» *sau* «Rodna zast'ta» *cum se intitulează ei.

Acest act are o mare însemnătate deoarece cinci din miniştrii actuali ai guvernului în frunte cu preşedintele consiliului fac parte din această scelerată sectă.

Luptele din Spania

Comuniştii respinşi pe toate liniile

AVILA 8 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Guvernamentalii au încercat ieri să rupă liniile naţionaliste din sectorul Las Rozas, urmărind să reia controlul întregei regiuni Coruna, care este ocupată de naţionalişti, dela porţile Madridului şi până la Las Rozas.

Atacul a început printr'un violent bombardament de artilerie, executat contra poziţiilor pe care guvernamentalii încercau să le distrugă sau să le neutralizeze. După această pregătire, trupele guvernamentale au năvălit, precedate de tancuri şi sprijinite de un bombardament rulant de artilerie şi de mitralierele care trăgeau focuri de anfiladă, asupra liniilor naţionaliste, din poziţiile deţinute de miliţieni pe şoseaua Madrid-La Coruna, dincolo de Las Rozas.

Reacţiunea artileriei naţionaliste a fost imediată. Tancurile guvernamentale nu au putut să se apropie nici la o aruncătură de grenadă de liniile naţionaliste. Inaintarea guvernamentalilor a fost oprită.

Peste o oră, miliţienii au încercat să dea un al doilea atac. De data aceasta, atacul a fost atât de şovăielnic, încât naţionaliştii l-au putut zădărnici cu cea mai mare uşurinţă. Guvernamentalii au lăsat pe teren numeroşi morţi şi răniţi.

Mai mulţi miliţieni guvernamentali au trecut din nou în liniile naţionaliştilor. Ei declară că moralul guvernamentalilor este foarte scăzut.

ORA 2

Macedonanii bulgari se agită din nou

Reîntors în Bulgaria, cunoscutul comitagiu Vanciu Mihailof, e pe punctul de a produce grave turburăr

SOFIA 8 (telegramă particulară). — In toată Bulgaria s'au semnalat încă de eri mari fierberi în sânul populaţiei, fierberi cari sunt puse în legătură cu reîntoarcerea în ţară a temutului agitator macedo-bulgar VANCIU MIHAILOFF.

In Capitală au avut loc mari manifestaţii de simpatie pentru acest faimos comitagiu, iar în cursul după amiezii şi al serii, s'au înregistrat numeroase arestări.

Spiritele sunt foarte agitate şi nu e exclus ca pe această temă actualul guvern să cadă, cunoscută fiind acţiunea determinantă a ORGANIZAŢIUNII REVOLUŢIONARE MACEDONENE (ORIM) în toate crizele de felul acesta.

In momentul când vă telegrafiez, se încearcă cu mare febrilitate, arestarea lui VANCIU MIHAILOV, care ar simplifica mult situaţia.

Rezultatul examenului pentru complectarea posturilor de manipulanţi de imprimate

Se face cunoscut că la examenul ţinut la Direcţia Tracţiunii pentru ocuparea posturilor de manipulanţi de imprimate la depozite, au reuşit, în ordinea clasificării, următorii:

1 Iconomu Constantin, 2 Ene Vanda, 3 Dăscălescu Gh., 4 Nicolas C. Ion, 5 Brăcăcescu Constanţa, 6 Dimitriau Maria, 7 Gruia C. Constantin, 8 Condruş Cecilia, 10 Mălaişău Aglaia, 11 Serghi V. Grigore, 12 Comşa Victoria, 13 Gheorghe Aneta, 14 Măluşoiu Ilie, 15 Mateişescu Ion, 16 Popescu Peatre, 17 Constantinescu Elena, 18 Grigolea Emil, 19 Cioc Aurelia, 20 Dima Alex. Petre, 21 Frăsineanu C Ion, 22 Holofschievici Ştefan, 23 Linguriţa S. D-tru, 24 Mihalcea Elena, 25 Sararu V. Constantin.

ECOURI ŞI POLEMICI

In numărul de mâine al ziarului nostru, va apare un răspuns al d-lui profesor Manoilescu la scrisoarea d-lui profesor Taşcă.

In familia regală a Bulgariei se vorbeşte insistent despre un eveniment fericit, ce trebuie să sosească pe la începutul lunei Mai.

De acest eveniment depinde în mare măsură cotinuitatea dinastiei de Koburg-Gotha precum şi intrarea în legalitate după cum prevede constituţia bulgară.

Toate ziarele anunţă o nouă plecare a guvernului marxist din Spania.

Corespondentul agenţiei Havas spune că în comunicatul transmis prin radio Valencia se afirmă că Largo Caballero ar pleca spre o destinaţie necunoscută.

Mai precis: spre prăbuşirea definitivă şi inevitabilă.

In sala teatrului Naţional din Craiova, d. profesor universitar ISTRATE MICESCU, decanul naţionalist al celui mai important Barou din Ţară, a ţinut o foarte substanţială şi aplaudată conferinţă, despre «DREPTURILE ROMANILOR IN STATUL ROMAN».

Din lipsă de spaţiu, ne vedem nevoiţi să amânăm publicarea rezumatului acestei conferinţe într'un număr viitor.

In numărul nostru de ieri s'a strecurat o informaţie străină de spiritul nostru, privind revista convorbiri literare şi pe distinsul ei conducător, prof. Tzicara Samurcaş.

Independent de anumite neînţelegeri, inerente oricărei Redacţii, noi credem totuş că nu mai e nevoe să lăudăm convorbirile literare, marea revistă de cultură care aduce atâtea valoroase strădanii spirituale şi nici profesorul Tzigara Samurcaş care, prin singura lui pasiune, face dintr'o nobilă tradiţie un lucru atât de viu.

A stârnit senzaţie faptul că fostul ministru al justiţiei din Jugoslavia şi şeful organizaţiunei fasciste «SBOR» deputat Liotici, care în mâinile sale are comerţul extern a Jugoslaviei are ca prieten intim şi ca tovarăş de afaceri pe d. Daniel alias Diamandstein, fost reprezentant oficial a lui BELA KHUN în Croaţia până în 1919.

Acest fapt a compromis mult mişcarea fascistă din Jugoslavia.

La Iaşi în «marea întrunire publică» cu uşile ferecate şi cu «adostongrenie» (bilet de identitate pe limba G. P. U.) — d. Armand Călinescu a proclamat pe d. Costăchescu ca doua personalitate în partid după d. Mihalache.

O adevărată revoluţie în partid când e bine ştiut, că nu numai d. Maniu, dar şi d. Madgearu şi d. dr. Lupu şi d. Mihai Popovici şi d. Ilie Lazăr şi d. Sever Bocu şi toţi cei din comitetul de o sută şi de o mie se socotesc fiecare în parte cea mai de seamă personalitate din partid, deasupra chiar a d-lui Mihalache şi a tuturor sfinţilor.

Citiţi şi răspândiţi „Buna Vestire"

Furtul dela barul „Colorado"

In zorii zilei de azi, la barul «Colorado», din str. Bursei s'a săvârşit un îndrăzneţ furt.

Hoţii au pătruns prin luminator şi s'au coborit pe cablurile unui ascensor de serviciu, în birou, unde au spart cassa de bani şi au furat suma de 500,000 lei.

Cercetările sunt în curs.

Groaznicul incendiu din str. Colţei

Azi dimineaţă, pe la orele 10 jum., la magazinul de vopselărie «Venus», din str. Colţei 8, a isbucnit un groaznic incendiu.

Focul a luat naştere din cauza exploziei unui butoi de terbentină.

La faţa locului a sosit postul de pompieri «Central» sub comanda d-lor: maior Popa Liscanu şi căp. Nisipeanu, apoi d-nii: judecător Zlatcu, procuror Dimitriu, chestor Gh. Stănescu şeful siguranţei Capitalei şi comisarii Maicescu şi Chiroveanu, dela circa 11.

Sunt două victime: vânzătorul Fane Vasilescu, care fiind în stare gravă a fost internat la spitalul Colţea şi Ghiţă Constantin.

FOCUL A FOST PUS!

Din primele cercetări, se crede că focul a fost pus, deoarece s'a stabilit că explozia a isbucnit din cauza că vânzătorul Fane Vasilescu a topit ceara de parchete pe soba din prăvălie, ceeace nu este admisibil, fiindcă ceara de parchete conţine benzină şi topirea ei trebue să se facă cu mare grijă, nu în apropierea de mărfuri, care conţin nitro-celuloză, cum este cazul de faţă.

Cercetările continuă.

Congresul extraordinar al profesorilor universitari declară şedinţa permanentă

Astăzi dimineaţă d. prof. Mrazec a redeschis congresul profesorilor universitari din ţară, pentru a discuta în continuare moţiunea propusă eri forului academic de către d. prof. Ghiulea.

După lungi discuţiuni în cari s'au făcut unele modificări, congresul a redactat în ultima ei formă următoarea moţiune:

*

«Profesorii celor 4 universităţi din ţară, întruniţi în adunare extraordinară pentru a cerceta situaţia creată prin proectul de lege depus în Parlament.

Constatând că acest proect a fost depus fără adeziunea consiliilor profesorale Universitare şi întemeiat pe o situaţie tendenţioasă;

Respinge învinuirea nedreaptă adusă universităţei şi protestează, cerând retragerea proectului;

Redeschiderea universităţilor;

Redeschiderea căminelor şi cantinelor studenţeşti;

Sprijin efectiv şi real studenţimei;

Organizarea plasărei imediate în funcţii publice a tineretului meritos şi mai cu seamă a absolvenţilor universitari; acordarea de fonduri pentru crearea de biblioteci şi clinici».

*

D. preşedinte al congresului, anunţă delegaţia celor 4 universităţi din ţară, că adunarea se va ţine în continuare, până la retragerea proectului de către guvern.

Moţiunea votată de congres va fi prezentată d-lui preşedinte al Consiliului şi d-lui ministru al şcoalelor, de către o delegaţie aleasă din sânul adunării compusă din d-nii: Mrazec, Hurmuzescu, Marin Ştefănescu, Em. Antonescu şi Dascovici.

Astăzi la orele 4 d. a. şedinţa congresului se redeschide.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68. Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE.